

สารนิพนธ์

เรื่อง ความเป็นกัมพูชาในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา

โดย

นางสาวกัญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล

รหัสนักศึกษา 05550594

เสนอ

อาจารย์นาตยา อยู่คง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

หัวข้อสารนิพนธ์	ความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา
ชื่อนักศึกษา	นางสาว ภิญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล รหัสนักศึกษา 05550594
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ นาดยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา โดยศึกษาจากภาพยนตร์อเมริกาทั้ง 3 เรื่อง คือ “ The Forbidden Kingdom ” หนึ่งในสี่หนังใหญ่ต่อใหญ่ (2008) , “ Bloodsport ” ขาเจาะเหล็ก (1988) และ “ Karate Kids ” คาราเต้ คิดส์ (2010) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา และศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย คือ ศึกษาจากแหล่งข้อมูลเอกสาร ข่าว บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำแนวคิดทางสังคมศาสตร์มาใช้ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่าแบ่งความเป็นกังฟูออกเป็น 3 รูปแบบ คือ ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิมที่มีผู้ชายแก่ๆ เล่นอยู่ในป่า , ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่านที่เป็นการถ่ายทอดให้กับผู้ชายวัยรุ่น และเริ่มมีการแข่งขันกัน และสุดท้ายคือ ความเป็นกังฟูแบบใหม่ ที่เป็นการเผยแพร่สู่นานาชาติ และมีการเปิดโรงเรียนสอน

ความเป็นกังฟูภายใต้บริบททางสังคมต่างๆ มีวิธีการประกอบสร้างออกมาเป็นรูปแบบต่างๆ และมีความสัมพันธ์กับวิธีการสร้างภาพตัวแทนผ่านตัวละคร ลักษณะนิสัย หน้าที่การงาน เสื้อผ้า และสถานที่ ซึ่งเป็นการเลือกภาพโดยรวมออกมานำเสนอ และทำให้เห็นว่ากังฟูเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของภาพยนตร์เท่านั้น และบ่งบอกถึงความสำคัญของวัฒนธรรมจีน ซึ่งสื่อเลือกที่จะผลิตซ้ำ และนำเสนอภาพตัวแทนของสังคมที่ชายเป็นใหญ่ว่าผู้ชายเท่านั้นที่สามารถเล่นกังฟูได้ ผ่านบุคลิกภาพที่เข้มแข็งและร่างกายที่แข็งแรง ส่วนผู้หญิงเป็นได้เพียงแค่ผู้ชมและผู้ที่ยกย่องให้กำลังใจ นอกจากนี้ สื่อยังนำเสนอภาพตัวแทนที่ว่ากังฟูเป็นภาพตัวแทนของผู้คนที่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงใช้กังฟูเป็นทางออกเพื่อไม่ให้กลับไปสนใจปัญหาดังกล่าว และเพื่อที่จะลืมเกี่ยวกับเรื่องราวที่ไม่ดีในชีวิตของตนเอง

กิตติกรรมประกาศ

การทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา” ต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์นาคยา อยู่คงที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ท่านคอยแนะนำ ให้คำปรึกษา และ ใฝ่ใจพัฒนาการต่างๆในการทำงาน เป็นห่วงเป็นใย และใจดีแจกขนมให้กินเสมอๆ จนสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และพี่สาวที่เลี้ยงดูจนเติบโต และได้รับประสบการณ์ต่างๆมากมายในชีวิต ในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้ บุคคลเหล่านี้ก็คอยเป็นกำลังใจและรับฟังปัญหาของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณเพื่อนๆ คุณลดาพรรณ จิตรเกษม คุณกิตติยา เลียงพานิช คุณวสุรัตน์ จูติรัตน์เอกลาภ เพื่อน ที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาเดียวกัน คุณกษมาพิมล ถือสัตย์ที่คอยให้กำลังใจในวันที่รู้สึกอ่อนแอ คุณทิพวรรณ แซ่เอ็ง ที่คอยให้ความช่วยเหลือทางด้านคอมพิวเตอร์ และขอบคุณทุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขมาด้วยกัน

ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความช่วยเหลือ ความห่วงใยและกำลังใจของทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ความสำเร็จของ สารนิพนธ์เล่มนี้เกิดขึ้นได้เพราะคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา กำลังใจของทุกคนทั้งที่กล่าวถึงและไม่ได้ กล่าวถึง ผู้ศึกษาจึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ และหากสารนิพนธ์เล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับ ความผิดไว้แต่เพียงผู้เดียว และหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ

ภิญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล

พฤษภาคม 2559

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๘
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1) ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2)จุดประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3)ขอบเขตการศึกษา.....	4
1.4)วิธีดำเนินการศึกษา.....	4
1.5)ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1) กรอบแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์	7
2.2) บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่ 3 กรอบแนวความคิด	20
บทที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์	21
4.1) ภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport ” ขาเจาะเหล็ก.....	21
4.2) ภาพยนตร์เรื่อง “The Forbidden Kingdom ” หนึ่งพิศหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่.....	24
บทที่ 5 ผลการศึกษา.....	33

5.1.1) ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม.....	33
5.1.2) ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน	36
5.1.3) ความเป็นกังฟูแบบใหม่.....	39
5.2.1) ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิมมีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ The Forbidden Kingdom ” หนึ่งพืดหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่ (2008).....	42
5.2.2) ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่านมีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ Bloodsport ” ขาเจาะเหล็ก (1988).....	46
5.2.3) ความเป็นกังฟูแบบใหม่มีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ Karate Kids ” คาราเต้ คิตส์ (2010)	51
บทที่ 6 บทสรุป.....	54
บรรณานุกรม	56

สารบัญรูปภาพ

- ภาพที่ 4.1 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport” ขาเจาะเหล็ก **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 4.2 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Forbidden Kingdom” หนึ่งพีคหนึ่งใหญ่ต่อใหญ่**Error! Bookmark not defined.**
- Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 4.3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Karate Kids” คาราเต้ กิดส์..... **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.1 เขียนกังฟูเสพยัดติดสุรา..... **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.2 หลวงจันอยู่ในวัด **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.3 พระเอกหรือเจ้าน..... **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.4 กลุ่มยาน พระเอกและวิหคอยู่ในป่า **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.5 พระเอกและกลุ่มยานอยู่ในร้านอาหาร **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.6 ท่านปรมาจารย์กำลังสอนพระเอกอยู่..... **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.7 ตอนมอบดาบที่พระเอกฝึกกังฟูสำเร็จแล้ว..... **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.8 พระเอกฝึกกังฟูอยู่ที่บ้าน **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.9 สถานที่แข่งขันอย่างโรงเตี๊ยม..... **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.10 ลุงฮานและเคร **Error! Bookmark not defined.**
- ภาพที่ 5.11 โรงเรียนสอนกังฟู **Error! Bookmark not defined.**

บทที่ 1

บทนำ

1.1) ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาได้ถือกำเนิดขึ้นในนามของ “ฮอลลีวูด” ซึ่งตามประวัติศาสตร์ที่แคลิฟอร์เนีย DW Griffith ได้ทำการถ่ายทำภาพยนตร์ในหมู่บ้านฮอลลีวูดตั้งแต่ปี 1910 และผลิตภาพยนตร์เรื่องแรกในชื่อ “Cecil B. DeMille” เป็นของชายอินเดียแดงในปี 1914 เมื่อผู้อำนวยการตัดสินใจในนาที่สุดท้ายในการถ่ายจากสุดท้ายที่ Los Angeles โดยปี 1919 “ฮอลลีวูด” ได้เป็นที่รู้จักในนามของภาพยนตร์อเมริกัน และได้ผ่านสงครามและความเปลี่ยนแปลงต่างๆมากมายจนในปี 1970 ถือเป็นการเกิดใหม่ของฮอลลีวูดอีกครั้ง (พิพิธ, 2554:ออนไลน์) และได้ผลิตภาพยนตร์ออกมาหลากหลายประเภทรวมถึงภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศจีนด้วย ซึ่งมีหลายเรื่อง อาทิเช่น Shanghai Noon (คู่ใหญ่พิชข้ามโลก) ฉายในอเมริกาปี 2000, Shanghai Knights (คู่ใหญ่พิชทลายโลก ภาค 2) ฉายในอเมริกาปี 2003, Kung fu panda (กังฟูแพนด้า จอมยุทธ์พลิกโชค ชื่อคยุทธภพ) ฉายในอเมริกาปี 2008, Kung Fu Panda 2 ฉายในอเมริกาปี 2011 เป็นต้น

ภาพยนตร์เรื่อง “Shanghai Noon” (คู่ใหญ่พิชข้ามโลก) ฉายในอเมริกาปี 2000 ซึ่งเป็นแนวแอ็คชั่นคอมเมดี้แบบตะวันตกของอเมริกากับฮ่องกง นำแสดงโดย Jackie Chan และ Owen Wilson เขียนโดย Alfred Gough และ Miles Millar เป็นเผยแพร่ศิลปะการต่อสู้และภาพยนตร์แนวกังฟูในสายตาชาวตะวันตก นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบของความตลกขบขันที่มาจาก “ตำราจบัคดี” เรื่องเกี่ยวข้องกับสองคนที่มีบุคลิกแตกต่างกันทางชาติพันธุ์ (ตำรวจจีนและอาชญากรตะวันตก) (wikipedia, 2558: ออนไลน์) และ Shanghai Knights (คู่ใหญ่พิชทลายโลก ภาค 2) ฉายในอเมริกาปี 2003 เป็นภาพยนตร์ภาค 2 ของเรื่อง Shanghai Noon (คู่ใหญ่พิชข้ามโลก) ซึ่งนำแสดงโดย แจ็คกี้ ชาน, ฟาน ห่วง และ โอเวน วิลสัน

ภาพยนตร์เรื่อง “Kung fu panda” (กังฟูแพนด้า จอมยุทธ์พลิกโชค ชื่อคยุทธภพ) ฉายในอเมริกาปี 2008 เป็นภาพยนตร์แอนิเมชันที่ผลิตโดยครีเมเวิร์คส์แอนิเมชันและจัดจำหน่ายโดย Paramount Pictures เนื้อเรื่องเป็นเรื่องของโป (แจ็ก แบล็ค) หมิปานด้าตัวใหญ่ยักษ์ อ้วนกลม จอมซุ่มซ่าม เป็นแฟนพันธุ์แท้กังฟู แต่เมื่อโชคชะตาบันดาลให้เขากลายเป็นผู้ถูกเลือกตามคำพยากรณ์โบราณแบบสับสน ความฝันของโปจึงกลายเป็น

จริง และเขาก็ได้ก้าวเข้าสู่โลกชาวยุทธเพื่อศึกษากังฟู เกียงบ่าเกียงไหล่เจ้าตำนานผู้พิชิตทั้งห้าที่เขาชื่นชม ภายใต้การสอนของ ชิฟู ปรมาจารย์กังฟู (ดัสติน ฮอฟแมน) แต่ก่อนที่พวกเขาจะไหวตัวทัน ได้หลุม เลือดดาวหิมะ จอมโจด (เอียน แม็คเซน) ที่ใจสุ่มไปด้วยเพลิงแค้นก็กำลังพุ่งตรงมาหาพวกเขา จึงเป็นหน้าที่ของโพ กังฟู แพนด้าที่จะปกป้องทุกคนจากภัยอันตรายที่จะมาเยือน (MMM Digital Asset, 2555: ออนไลน์) และ Kung Fu Panda 2 ฉายในอเมริกาปี 2011 เป็นภาคต่อจาก Kung Fu Panda

หากจะพูดถึงภาพยนตร์กังฟู หลายคนคงนึกถึง บรูซ ลี , เฉินหลง , หงจินเป่า และ หยวนเปี้ยว ซึ่ง เป็นนักแสดงและผู้กำกับมากฝีมือในภาพยนตร์ประเภทนี้ สิ่งที่ดึงดูดผู้ชมให้ติดตามตรงใจน่าจะเป็นลีลาท่าทาง ของกังฟูที่สร้างความหวาดเสียวและสนุกสนาน ภาพยนตร์กังฟูเริ่มสร้างตั้งแต่ปี 1970 เป็นต้นมา จาก ภาพยนตร์เรื่อง “ The Hot, The Cool and the Vicious – 1976 ” , “ Born Invincible – 1978 ” และ “ Monkey Kung Fu – 1979 ” ทำให้เห็นการนำเสนอมวยจีนในยุคนั้นว่า ตัวละครเป็นคนชรา มีลีลาหมัดมวยอัน พลิวไหว โชว์เพลงเต๋ต๋อย สู้กันด้วยกายกรรมผาดโผน มีอุปกรณ์ประกอบฉาก อย่างเช่นกระบี่และเก้าอี้

ในทศวรรษ 1980 จากภาพยนตร์เรื่อง “ The Young Master – 1980 ” , “ The Sword Stained with Royal Blood – 1981 ” และ “ Martial Club – 1981 ” ทำให้เห็นการนำเสนอมวยจีนในยุคนี้ว่า เกิดการใช้วิทยา ยุทธอย่างรุนแรงจนกำแพงทะเล มีการใช้อุปกรณ์อย่าง “ ลวดสลิง ” และ “ แป้งฝุ่น ” ที่ทำให้การแสดงดูสมจริง มากยิ่งขึ้น เกิดการประยุกต์ศิลปะป้องกันตัวเข้ากับเทคนิคการต่อสู้สไตล์แฟนตาซี

ในทศวรรษ 1990 จากภาพยนตร์เรื่อง “ Story of Ricky – 1991 ” , “ Drunken Master 2 – 1994 ” และ “ Tai Chi 2 – 1996 ” ทำให้เห็นการนำเสนอมวยจีนในยุคนี้ว่า มีการเฉลยละลี้วกระบี่กระบองโต้ะพัง จากมี การฆ่าและประทุษร้ายสุดโหดเหี้ยม เป็นการเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เกิดการผสมผสานระหว่างลวดสลิง, มวยเหนือ และการเคลื่อนไหวสไตล์อุปรากรจีน สร้างความระทึกใจอย่างมาก (Somyos ar, 2551: ออนไลน์)

ในปี 2000 ถึงปัจจุบัน ภาพยนตร์กังฟูเกิดพัฒนาการต่างๆ ได้แก่ ในปี 2008 นักแสดงเป็นผู้ชาย มีความแข็งแรง มีกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ กระโดดได้ และในปี 2010 เกิดกังฟูแนวใหม่ มีกังฟูแบบผสม เริ่มให้ ชาวต่างชาติเข้าไปศึกษาได้

เมื่อกังฟูซึ่งเป็นวัฒนธรรมของประเทศจีนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์สัญชาติอเมริกาที่ขึ้นชื่อเรื่องคุณภาพการผลิตจึงทำให้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น กังฟูในทัศนคติของผู้คนชาวอเมริกาจะออกมาในรูปแบบใด ดังนั้น การสร้างภาพตัวแทนจึงเกิดขึ้น ซึ่งเป็นภาพที่ได้จากการฟังหรือได้เห็นตัวอย่างเพียงส่วนน้อยแล้วเหมารวมไปว่าที่เหลือก็เป็นเช่นเดียวกัน ดังเช่นในภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport” ผลิตในปี 1988 โดยมีฟิลลิป นอยซ์ (Salt) มารับหน้าที่กำกับจากบทหนึ่งของโรเบิร์ต มาร์ค คาเมน จาก Taken หนึ่งจะเริ่มขึ้นที่บราซิล เป็นเรื่องราวของทหารอเมริกันที่เดินทางไปทีนั้นเพื่อปรับสภาพจิตใจจากความรุนแรงของสงครามในอัฟกานิสถาน แล้วได้เข้าไปพัวพันกับการแข่งขันศิลปะป้องกันตัวในที่สุด (Phillip-noyce, 2554: ออนไลน์) ซึ่งภายในหนังจะมีการแสดงศิลปะการป้องกันตัว เช่น คาราเต้ กังฟู มวยไทย เป็นต้น

ภาพยนตร์เรื่อง “KARATE KIDS” ที่ดำเนินการสร้างเมื่อปี 2010 เป็นเรื่องของเด็กประถมผิวดำ เดวิด พาร์คเกอร์ ที่ย้ายจากเมืองดีทรอยต์ตามแม่มาอยู่ในปักกิ่ง เดวิดต้องย้ายมาเรียนในโรงเรียนแห่งใหม่ที่ตัวเขาไม่ต่างจากแกะดำในหมู่คนจีน ซึ่งต้องเผชิญปัญหาชกต่อยถูกกลั่นแกล้งจากเด็กจีนเจ้าถิ่น เดวิดไม่มีทักษะการต่อสู้มีเพียงทักษะการเต้นและยิมนาสติกนิดหน่อยเท่านั้น ทำให้เขากลายเป็นลูกไล่ของกลุ่มเด็กชาวจีนที่คอยรุมรังแกอยู่เสมอ การเข้ามาช่วยของลุง ฮาน ผู้ดูแลพาร์ทเมนท์จากการถูกรังแกทำให้สัมพันธ์ภาพของคนสองวัยเกิดขึ้น ลุงฮานกลายเป็นคนกลางเข้ามายุติเรื่องบาดหมางของเด็กทั้งสอง โดยมีข้อตกลงว่าเดวิดต้องชนะการแข่งขันกังฟูที่จะจัดขึ้น ลุงฮานจึงต้องรับบทอาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชากังฟูให้กับเดวิดเพื่อให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขันครั้งนี้ให้ได้ ยังนำเสนอความเป็นกังฟูรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ไว้อย่างลงตัว โดยทำการเปิดโรงเรียนสอนกังฟู (กาง-แปรง, 2553: ออนไลน์)

ภาพยนตร์เรื่อง หนึ่งพิศหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่ (อังกฤษ: The Forbidden Kingdom) ผลิตในปี 2008 เป็นภาพยนตร์ที่เงินลงทุนร่วมแสดงกับเจท ลีเป็นครั้งแรก โดยเงินลงทุนเป็นไอ้หนุ่มหมัดหมาและชายชรา ส่วนเจท ลีรับบทเป็นขุนหองคกงกับนักบวชนอกวิถี (เป็นร่างแยกของขุนหองคกงซึ่งเป่าเส้นผมแยกร่างก่อนที่ร่างตัวเองจะกลายเป็นหิน) โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้จัดทำได้ดัดแปลงเนื้อหาบางส่วนจากวรรณกรรมอมตะของจีนเรื่องไซอิ๋วด้วยนั่นเอง (wikiwand, 2551: ออนไลน์)

ภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า คนอเมริกามองกังฟูว่ามีลักษณะอย่างไร ซึ่งอาจจะมองว่าผู้ชายมักจะฝึกฝนกังฟูไว้ป้องกันตัว บ่งบอกว่าผู้ชายเมื่อเข้าสู่วัยชราก็ยังคงออกกำลังกายด้วยกังฟู ซึ่งกังฟูมี

ท่าทางอะไร แต่งตัวในรูปแบบใด และใช้สัญลักษณ์อะไรเข้ามาเกี่ยวข้อง จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยใคร่ศึกษา “ความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา” เพื่อศึกษาความเป็นกังฟูและวิธีการสร้างภาพตัวแทน

1.2) จุดประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1) เพื่อศึกษาความเป็นกังฟูของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา
- 1.2.2) เพื่อศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา

1.3) ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

- 1.3.1) ศึกษาความเป็นกังฟูของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาตั้งแต่ปี 1988 – 2011
- 1.3.2) ศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาตั้งแต่ปี 1988 – 2011

1.4) วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาว่ามีลักษณะอย่างไร และมีการสร้างภาพตัวแทนอย่างไร

1.4.1) แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา มีทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูลทางมัลติมีเดีย เช่น เว็บไซต์หนังเรื่อง “KARATE KIDS” , “ Bloodsport ” และ “ The Forbidden Kingdom ”

สำหรับข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย

- เอกสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยสาขาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- บทความจากหนังสือ เช่น บทความเรื่อง “ ภาพตัวแทนของเมืองไทยในโทรทัศน์ออสเตรเลีย ”

- บทความทางอินเทอร์เน็ต เช่น บทความเรื่อง “ 50 หนังกังฟูยอดเยี่ยมตลอดกาล ” บทความเรื่อง “ กังฟู ”

1.4.2) ข้อมูลเบื้องต้น

วิวัฒนาการของกังฟูประวัติศาสตร์จีน

เซี่ยซางโจว	กำปั้นมือยงต่อสู้มวยปล้ำความกล้าหาญในการต่อสู้
ฤดูใบไม้ผลิ และฤดูใบไม้ ร่วง	มือการแข่งขันสงครามการต่อสู้
นินและอันสาม ก๊ก	Wu Yi มาถึงมือของตาราจุมุม
จินและภาคใต้ และภาคเหนือ ของราชวงศ์	Giang Vo ซูโม่มวยศิลปะการต่อสู้
หมี่และราชวงศ์ ถัง	Quanjieshipu
เพลงหยวน	หมวกต่อสู้มวยปล้ำ
หมิงและ ราชวงศ์ชิง	หน้าอกทำให้ทักษะมวยมวยที่จะทำให้ศิลปะการ บังคับใช้กำปั้น
ทันสมัย	ศิลปะการต่อสู้กังฟูศิลปะการต่อสู้ทักษะ Kokugikan

การจำแนกประเภท

1. มวย

2. ตะบอง
3. หอก
4. ดาบ
5. ไร่
6. เครื่องดนตรี
7. อุปกรณ์สำหรับการฝึกอบรมและอุปกรณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมศิลปะการต่อสู้
8. ศิลปะการต่อสู้ Sanda
9. ช้าง
10. ความพยายามอ่อนและแข็ง

1.4.3) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

จากประเด็นการศึกษาเรื่อง “ความเป็นกัมพูชาในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา” ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและบทความทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้นำไปสู่การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ หลังจากนั้นจึงเก็บข้อมูลทางมัลติมีเดีย แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์และสรุปผล

1.5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1) ทราบถึงความเป็นกัมพูชาของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา
- 1.5.2) ทราบถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา
- 1.5.3) ได้รับการฝึกฝน พัฒนาทักษะการค้นคว้าข้อมูล และวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษาเรื่อง “ความเป็นกังฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา” ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 กรอบแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

- 2.1.1 แนวความคิดเรื่องสัญชญาณและภาพตัวแทน
- 2.1.2 แนวความคิดเรื่องอัตลักษณ์
- 2.1.3 แนวความคิดเรื่องลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

2.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.2.1 งานวิจัยเรื่อง “ภาพตัวแทนของเมืองไทยในโทรทัศน์ออสเตรเลีย” ของสุภาพร เพชรศิริ
- 2.2.2 งานวิจัยเรื่อง “ภาพตัวแทนมายาคติของดาราในสื่อบันเทิงในสังคมหลังสมัยใหม่” ของเจ็ดฉาน สารวงษ์
- 2.2.3 งานวิจัยเรื่อง “คอสเพลย์และการสร้างอัตลักษณ์ภาพตัวแทนมายาคติผ่านสื่อศิลปะในสังคมร่วมสมัย” ของนนทิพัฒน์ ไชยโสดา
- 2.2.4 งานวิจัยเรื่อง “การออกแบบอีโมติคอนสื่ออารมณ์ ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย” ของสุรียลักษณ์ วีระใจ
- 2.2.5 วิทยานิพนธ์เรื่อง “กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ชาวไทใหญ่ บ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่” ของ วันดี สันติวุฒิมณี

2.1 กรอบแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยใช้กรอบแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

2.1.1 แนวความคิดเรื่องสัญลักษณ์และภาพตัวแทน

- แนวความคิดเรื่องสัญลักษณ์วิทยา อ้างอิงจาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2551/mdad0451vs_ch2.pdf (เข้าถึงเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2558)

กล่าวถึงการเชื่อมโยงกันของปัจเจกบุคคล โดยใช้ระบบทางสัญลักษณ์ ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการทางจิตและกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจที่จะมีผลต่อการรับรู้และแสดงพฤติกรรมได้ตอบให้มีความสำคัญกับระบบความคิดที่กำกับเนื้อหาต่างๆที่ถูกอธิบายถ่ายทอดออกมา เป็นการจับวางสัมพันธ์ภาพระหว่างสองขั้วตรงข้าม (Binary Opposition) ของสรรพสิ่งที่การจัดวางระนาบของความหมายในแต่ละช่วงชั้นในโครงสร้างทางความคิดและในระบบสัญลักษณ์ สามารถกำกับความหมายและวิถีทางในการอธิบายเนื้อหาของสิ่งที่ศึกษา

โซซูร์ (Ferdinand De Saussure) นักสังคมวิทยาเชิงโครงสร้างทางภาษา ได้อธิบายถึงความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ในภาษาเอาไว้ว่า ภาษาและสิ่งที่อ้างอิงถึงเป็นคนละสิ่งกันในโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ และแยกแยะองค์ประกอบในโครงสร้างนี้เป็น 2 ส่วนคือ “ตัวภาษา” (Language) และ “ภาษาที่เปล่งออกมา” (Parole) ซึ่ง Saussure ได้แยกออกเป็น 2 ส่วนเพื่อให้เห็นสิ่งที่เป็นพื้นฐานของ “ภาษา” ซึ่งไม่ใช่ถ้อยคำ หากแต่เป็นระบบระเบียบในการใช้ภาษา ดังนั้น ภาษาจึงเป็น “ระบบทางสัญลักษณ์ที่นำเสนอความคิดออกมา ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับระบบของการเขียนตัวอักษรของคนหูหนวก กฎเกณฑ์ต่างๆ ในสังคม รวมไปถึงเรื่องของสัญลักษณ์ (Sign) ที่ประกอบขึ้นมาจากสองส่วน คือ รูปสัญลักษณ์ (Signifier) และ ความหมายสัญลักษณ์ (Signified) ซึ่งรูปแบบทั้ง 2 เป็นเพียงการสมมุติขึ้นมาอย่างลอยๆ ตามแต่ละวัฒนธรรม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สามารถอธิบายได้ แต่มันเป็นการจับคู่กันอย่างเป็นระบบที่เรียกว่ารหัส (Code)

เฮอเบิร์ต มีด (George Herbert Mead) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกัน กล่าวว่า การเรียนรู้บทบาททางสังคมของปัจเจกต้องอาศัยการสังเกต การเลียนแบบจึงจะสามารถรับรู้ตนเอง รู้กฎระเบียบของสังคม และในขั้นตอนปฏิสัมพันธ์นั้น เราจะรับรู้สิ่งต่างๆจากสัญลักษณ์ที่จะให้ความหมายมากกว่าที่เราเห็น สัญลักษณ์หมายถึง สิ่งที่มนุษย์ตั้งใจใช้เพื่อแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และสิ่งที่สัญลักษณ์นั้นแทนก็คือ สิ่งที่สังคมกำหนดว่า

สัญลักษณ์นั้นๆใช้แทนได้ แต่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีความสัมพันธ์กันเสมอไป สิ่งที่สัญลักษณ์แทน เรียกว่า referent แต่เมื่อสังคมเห็นพ้องกันว่า สัญลักษณ์หนึ่งแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สมาชิกของสังคมมักเห็นว่า สัญลักษณ์และสิ่งที่แทนนั้นไม่สามารถแยกออกจากกันได้

การศึกษาทฤษฎีสัญญาวิทยาของ โรลอง บาร์ต (Roland Barthes) นักสัญญาวิทยาชาวฝรั่งเศส ได้กล่าวถึงการทำหน้าที่ที่นักเขียนไม่มีสิทธิอำนาจที่จะมากำหนดการเข้าถึงของตัวบทให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของตนเอง อีกต่อไป การสื่อความหมายต่างๆย่อมขึ้นอยู่กับภาษาที่กล่าวถึงเนื้อหา สารต่างๆออกมาโดยปราศจากการยอมรับบทบาทของผู้ประพันธ์ ซึ่งในบทความที่ชื่อว่า “ La Mort de l’auteur ” ได้อธิบายเอาไว้ว่า ในทางภาษาศาสตร์ผู้ประพันธ์ไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าภาษาที่ถูกหยิบยกขึ้นมา ความหมายที่สื่อออกมา จะไม่ได้อิงอยู่กับเนื้อแท้หรือเนื้อในอีกต่อไป ในทางตรงกันข้าม ความหมายที่สื่อออกมานั้นเกิดจากการตัด/แบ่งแยกตามระนาบของกลุ่มตรงข้ามในปฏิบัติการของภาษา เช่น เรา รู้จักความหมายของความสวยงามได้ด้วยการรู้จักคู่ตรงข้ามคือความอัปลักษณ์ด้วยเหตุนี้ภาษาเท่านั้นที่จะทำให้เราเข้าถึงสาระของข้อเขียนที่สื่อออกมา

นอกจากนี้บาร์ตยังได้อธิบายถึงรูปแบบของการดำรงชีวิตที่มีความสลับซับซ้อนของนักทฤษฎีวัฒนธรรมที่ได้บ่มเพาะและสร้างความคุ้นเคยให้กับเรา และได้ก่อให้เกิดความหมายเชิงคุณค่าที่แฝงอยู่ในการดำรงชีวิต บาร์ตได้เรียกสิ่งเหล่านี้ว่า “ มายาคติ ” ซึ่งนั่นก็คือ ความหมายเชิงคุณค่าที่เรายึดถือ เมื่อเราเชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆจนกลายเป็นความคุ้นเคย และในขณะเดียวกัน เราก็เข้าใจความหมายนี้เป็นอย่างดีแต่เราไม่ทันได้คิดต่อไปว่า มายาคตินี้ได้เข้ามาจำกัดการเข้าถึงสิ่งต่างๆในการสื่อความหมาย เช่น การมอบดอกกุหลาบเพื่อใช้แทนความรัก โดยที่เราลืมมองไปว่า ความรักและดอกกุหลาบเป็นคนละสิ่งกัน (เกษม เพ็ญภินันท์, 2550, 27-33)

ชาร์ลส์ เพียร์ส (Charles Sander Peirce) นักสัญญาวิทยาชาวอเมริกามองแตกต่างไปจากสัญญาของ Barth โดยกล่าวว่า สัญญาเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจาก 3 ส่วน คือ

1. สื่อกลางหรือพาหนะที่เป็นตัวนำความคิดไปสู่จิตใจของผู้รับเรียกว่า “Representamen”
2. ความคิดที่แปลได้จากสัญญาเรียกว่า “Interpretant” หรือความหมาย
3. วัตถุอ้างอิง (object หรือ referent) ที่ representamen สื่อถึงในฐานะการเป็นภาพตัวแทน ซึ่งอาจเป็น สิ่งของหรือสถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ representamen นั้นเอง

จากรูปแบบความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ส่วนจะทำให้ทราบถึงลักษณะของสัญญา จึงจะทำให้ทราบถึงความสำคัญของตัวบทในสื่อและการตีความตัวบท และทำให้ทราบว่าโครงสร้างภายในของวัฒนธรรมเดิม

นำไปสู่ความรู้เรื่องรหัส ซึ่งเป็นตัวกำหนดรหัสย่อยๆและรหัสสากลใหญ่ๆ ซึ่งการวิเคราะห์ระบบสัญลักษณ์ต้องวิเคราะห์ทั้งความหมายในระดับพื้นผิวและความหมายเชิงนัยยะไม่ได้มุ่งวิเคราะห์เฉพาะภาษาเขียนเท่านั้น แต่รวมไปถึงรูปภาพ ท่าทาง เสียง และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ที่ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์กับของจริงที่ถูกแทนที่ ได้แก่

1. Icon หรือ รูปเหมือน เป็นเครื่องหมายที่มีรูปร่างลักษณะเหมือน หรือคล้ายกับของจริง หรือสิ่งที่มันบ่งบอก และเป็นที่น่าสนใจได้ง่าย เช่น ภาพถ่าย แผนที่ ภาพวาด หรือคำพูด บางคำที่เลียนแบบเสียงธรรมชาติ
2. Index หรือ ดัชนีเป็นเครื่องหมายที่มีความเชื่อมโยงของจริงแบบเป็นเหตุเป็นผลกัน เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ควันไฟเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงไฟไหม้
3. Symbol หรือ สัญลักษณ์เป็นเครื่องหมายแสดงถึงบางสิ่งบางอย่าง แต่ไม่มีเหมือนกับสิ่งที่มันอ้างถึง เพียงแต่เป็นข้อตกลงของสังคมที่ยอมรับและเข้าใจร่วมกัน เช่น ภาษา เครื่องหมายจราจร หรือ เครื่องหมายทางคณิตศาสตร์ หรือสูตรทางวิทยาศาสตร์ (สุริ ลักษณ์ วีระโจง, 2550, 9)

- แนวความคิดเรื่องภาพตัวแทน อ้างอิงจาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2551/mdad0451vs_ch2.pdf (เข้าถึงเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2558)

สจิว์ต ฮอลล์ (Stuart Hall) นักวัฒนธรรมศึกษาชาวอังกฤษ ได้กล่าวถึงเรื่อง การเป็นตัวแทน (Representation) ว่าเป็นตัวแทน หรือถูกแทนที่ขึ้นมาใหม่ คือ ความเหมือน, ภาพ, แบบจำลอง, หรือการผลิตซ้ำต่างๆ ฮอลล์ มองว่า การเป็นตัวแทนคือปฏิบัติการอันหนึ่งของการประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ มากกว่าการสะท้อน ยกตัวอย่างเช่น ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในนิตยสารในยุคสมัยนี้ ก็ได้สะท้อนว่าผู้หญิงในช่วงนี้เป็นเช่นไร ภาพลักษณ์ได้ถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ในภาพบางสิ่ง ซึ่งไม่ใช่ผู้หญิงคนหนึ่ง ภาพลักษณ์หนึ่งที่ปรากฏในสังคม จึงเป็นการประกอบสร้างเพื่อขยายรูปแบบการใช้ชีวิตบางอย่างที่รวมเอาเรื่องของความเชื่อ ค่านิยม ความคิด พฤติกรรมและความสัมพันธ์ต่างๆเอาไว้ด้วยกัน ดังนั้น จึงต้องทำความเข้าใจว่า การเป็นตัวแทนในฐานะที่เป็นปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์อุดมคติขึ้นมาใหม่ ซึ่งรับใช้ผลประโยชน์เฉพาะบางอย่างของผู้คนที่ควบคุมสื่อ (เจริญวิทย์ จิตวิวารักษ์, 2544, 28-31)

เราสร้างความหมายกับสิ่งต่างๆ โดยให้ภาพที่เป็นตัวแทนสำหรับสิ่งเหล่านั้น สมาชิกของ วัฒนธรรมเดียวกันมักจะมีความคิด การรับรู้แนวคิดและภาพในใจที่ทำให้พวกเขาคิดและรู้สึกเกี่ยวกับโลกและการตีความโลก โดยผ่านรหัสวัฒนธรรม (Cultural codes) ร่วมกันซึ่งความคิดและความรู้สึกของพวกเขา ก็คือ ระบบแห่ง

ภาพตัวแทน (system of representation) ที่อารมณ์ แนวคิดและภาพในใจจะถูกแสดงเป็นภาพตัวแทนออกมา (เจริญวิทย์ จิตติวารักษ์, 2455, 28-31)

วิลาสินี พิพิชกุล (อ้างในเจริญวิทย์ จิตติวารักษ์, 2544, 28-31) กล่าวว่า ภาพตัวแทน (Representation) คือผลผลิตของความหมายในกระบวนการคิด ความเชื่อ ความรู้สึก อุดมการณ์ของเราผ่านการสื่อสาร โดยเป็นการเชื่อมโยงความคิดเข้ากับโลกแห่งความจริงหรือโลกแห่งจินตนาการ การร่วมวัฒนธรรมเดียวกัน ทำให้เรารับรู้ความหมายจากภาพตัวแทนเหมือนกัน นอกจากนี้ การที่ภาพตัวแทนมีความหมาย ก็เพราะมีความสอดคล้องกับบรรทัดฐานและคุณค่าที่คงอยู่แล้วในวัฒนธรรมนั้น

ทั้งนี้การเป็นภาพตัวแทน ไม่ได้เป็นภาพสะท้อนของสิ่งที่มีอยู่ในโลกของความเป็นไปได้เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ที่ไม่สามารถเป็นดังกระจกที่จะสะท้อนภาพทุกอย่างได้ แต่ภาพยนตร์เลือกที่จะหยิบยกเรื่องบางเรื่องขึ้นมาเป็นประเด็นในการนำเสนอ และใช้ลักษณะของ “ภาพตัวแทน” เพื่อนำมาอธิบายถึงสิ่งใหม่หรือเป็นการต่อยอดลักษณะเก่าให้เห็นชัดเจนขึ้นได้

จากแนวความคิดเรื่องสัญลักษณ์และภาพตัวแทนนี้สามารถนำมาใช้วิเคราะห์จุดประสงค์ของงานวิจัยในข้อที่ 2 คือ การศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา เพื่อนำมาใช้ในการหาความหมายหรือเข้าใจสัญลักษณ์ของภาพยนตร์มากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่คำตอบที่ว่าความเป็นกัมพูชาในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาเป็นอย่างไร

2.1.2 แนวความคิดเรื่องอัตลักษณ์ จาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2555/region40955ks_ch2.pdf (เข้าถึงเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2558)

ฉลาดชาย รมิตานนท์ (2542) ได้ให้ความหมายของอัตลักษณ์ว่า สิ่งที่ทำให้รู้ว่าเป็นพวกเรา แตกต่างจากพวกเขาหรือพวกเขาคือคนอื่น อัตลักษณ์ไม่จำเป็นต้องมีหนึ่งเดียว แต่อาจมีหลายอัตลักษณ์ที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นตัวเราพวกเรา อัตลักษณ์มิใช่สิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากสังคม อัตลักษณ์จึงจำเป็นต้องมี “กระบวนการสร้างอัตลักษณ์” เกิดขึ้นควบคู่กันไป การสร้างอัตลักษณ์เกิดขึ้นภายใต้ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ซับซ้อนหลากหลายไม่หยุดนิ่งตั้งแต่อดีต สันนิษฐานว่ากลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ณ ช่วงเวลาเดียวกันที่มีการติดต่อสัมพันธ์ในเชิงซื้อขายแลกเปลี่ยนสิ่งของจนถึงการรบฆ่าฟัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวก่อให้เกิดการหยิบยืมและผสมปนเปทางวัฒนธรรมระหว่างกัน ดังนั้นเมื่อก่อนกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มต้องการรักษาความเป็นหนึ่งเดียวหรือความเป็นปึกแผ่นในพวกเดียวกัน กระบวนการสร้างอัตลักษณ์

ทางชาติพันธุ์เพื่อสร้าง “ความเหมือน” และ “ความต่าง” จึงเกิดขึ้นในกระบวนการนี้ อาจมีทั้งการสร้างขึ้นมาอย่างสิ้นเชิงและการหยิบยืมมาบางส่วนของวัฒนธรรมอื่นมาทำให้เป็นของเรา อัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาใช้ได้ดีในยุคหนึ่ง เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไปอัตลักษณ์อาจไม่ได้ผล เนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มมีการปรับตัวด้วยเหตุนี้เมื่ออัตลักษณ์เก่ามีพลังที่น้อยลงอัตลักษณ์ใหม่อาจมีการสร้างขึ้นมาแทน อัตลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนตายตัวและไม่หยุดนิ่ง การถ่ายทอดและผลิตอัตลักษณ์ใหม่ จึงเกิดขึ้นได้เสมอได้ตลอดเวลาและบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

อัตลักษณ์แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ อัตลักษณ์ระดับปัจเจก (Individual Identity) และอัตลักษณ์ร่วม (Collective Identity) (ผวนวันจันทร์ ศรีจันทร์ 2543, อ้างในเสกสรร สรรสรพิสุทธิ์, 2546:29) ได้สรุปว่า อัตลักษณ์ร่วมนั้นเกิดจากการมีความทรงจำร่วมกันในสังคม อันเป็นความทรงจำที่อยู่บนพื้นฐานของความทรงจำและประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นผ่านการคัดสรรและตีกรอบอดีต เพราะว่าประวัติศาสตร์เกิดขึ้นโดยการรวบรวมตามแนวทางของรัฐหรือชนชั้นสูงผ่านการวิเคราะห์และวิพากษ์ เพื่อนำเสนอประวัติศาสตร์นั้นโดยผ่านภาษา เพื่อก่อให้เกิดเป็นภาพตัวแทนของอดีตที่ทุกคนในกลุ่มชนมีอยู่ร่วมกันและก่อกำเนิดการพัฒนาไปเป็นการมีอัตลักษณ์ร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดความสงบในการอยู่ร่วมกันของกลุ่มชนและไม่สามารถแยกออกจากสถานภาพของปัจเจกในกลุ่มสังคมได้

นุชจรินทร์ ทับทิม (2553: 13) อธิบายกระบวนการได้มาหรือการสร้างอัตลักษณ์ไว้ว่า อัตลักษณ์ถูกสร้างและก่อตัวขึ้นมาโดยผ่านการปฏิสังสรรค์ระหว่างบุคคล ซึ่งในบุคคลหนึ่งๆก็อาจมีอัตลักษณ์ที่หลากหลายและในเมื่อบุคคลนั้นยอมรับในอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งในเวลานั้น ก็หมายถึงบุคคลนั้นได้ทำการกำหนดตำแหน่งของตนเอง และกำหนดตำแหน่งในทางสังคม กระบวนการที่เกิดขึ้นนี้ทำให้เกิดความแตกต่างและความหลากหลายในการสร้างอัตลักษณ์ โดยที่เราก็มีส่วนร่วมในการก่อตัวของอัตลักษณ์ตัวเราด้วยเช่นกัน ซึ่งการนิยามการสร้างและการผลิตซ้ำของอัตลักษณ์อาจจะทำได้ 2 วิธี ได้แก่

1. การนิยามอัตลักษณ์ในทางบวก (Positive Identification) เป็นการนิยามอัตลักษณ์หรือให้ ความหมายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์และสังคมวัฒนธรรมของตนเองหรือคนภายในสังคม โดยเฉพาะปัญญาชน สื่อมวลชนและหน่วยงาน

2.การนิยามอัตลักษณ์ในทางลบ (Negative Identification) เป็นการนิยามหรือเป็นการสร้างอัตลักษณ์โดยคนอื่นหรือกลุ่มอื่น ซึ่งเป็นคนนอกชุมชนทั้งที่เป็นศัตรูและพันธมิตร อัตลักษณ์ในแง่นี้เป็นการพิจารณาจากมุมมองของคนภายนอกและเป็นการพิจารณาในแง่ลบเสียส่วนใหญ่

จากแนวความคิดเรื่องอัตลักษณ์นี้สามารถนำมาใช้วิเคราะห์จุดประสงค์ของงานวิจัยในข้อที่ 1 คือศึกษาความเป็นกัมพูชาของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือการค้นหาคำตอบของงานวิจัย

2.1.3 แนวความคิดเรื่องลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม อ้างอิงจาก

http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2551/mdad0651jj_ch2.pdf (เข้าถึงเมื่อ เมื่อ 27 พฤศจิกายน 2558)

โลกาภิวัตน์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว (fluid) ของสภาวะการไม่มีขั้วตรงข้าม (dichotomy) ที่เปลี่ยนแปลง สลับ โยกย้ายกันไปมาของสายธาร (flows) ในมิติต่างๆ อันอาจแบ่งตามทัศนะของอัปาดูไร (Appadurai) ใน 5 มิติคือ มิติทางชาติพันธุ์ (ethnoscapes), มิติทางเทคโนโลยี (technoscapes), มิติทางการเงิน (finanscapes), มิติทางอุดมการณ์ (ideoscapes) และมิติทางด้านสื่อ (mediascapes) (Appadurai, Arjun, 1990: 295-310) กระแสสายธารวัฒนธรรมโลกาภิวัตน์ (global cultural flow) ของอัปาดูไรคือความเคลื่อนไหวและเคลื่อนไหวกันอย่างซับซ้อนของสิ่งเหล่านี้

แต่กระนั้น โลกาภิวัตน์มีความขัดแย้งภายในตัวของมันเองอย่างรุนแรง ในขณะที่โลกาภิวัตน์แผ่ขยายออกไป ตัวของมันกลับมีการกักร่อนภายในตัวของมันเองเช่นกัน คือมีลักษณะที่ขัดแย้ง (contradiction) ในตัวของมันเอง ด้วยการศึกษารื่องวัฒนธรรมในระบบโลกาภิวัตน์ก็คือ พลวัตของระบบโลกาภิวัตน์เอง สามารถผลิตพลังด้านตรงข้ามตัวมันออกมาด้วย พลังที่ว่านี้ นิยามโดยทั่วไปว่าเป็นพลังของท้องถิ่นนิยม (localization) (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546: 86)

ดังนั้น การแบ่งความเป็นโลกาภิวัตน์ให้ออกจากท้องถิ่นนิยม (localization) จึงเป็นไปได้ ความเป็นส่วนหนึ่งของกันและกันของทั้งสองนี้จึงเกิดคำศัพท์ที่เรียกสภาวะนี้ว่า “Glocalization” อันเป็นคำที่จับมาเทียบประสานงากัน (telescoping) ระหว่างคำว่า “global” และ “local” และ คลุกเคล้า (blend) เข้าด้วยกัน ซึ่งคำ “Glocalization” นี้ ปรับมาจากศัพท์เฉพาะในแวดวงธุรกิจของญี่ปุ่น (Japanese business jargon) และกระโดดมาอยู่ในหน้า 134 ของศัพท์ใหม่พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ดปีค.ศ. 1991 (The Oxford Dictionary of New Words, 1991: 134) ในเวลาต่อมา (Roland Robertson, 1995: 25-44) และด้วยความเคลื่อนไหวและการผสมผสานนี้ของ

ทั้งโลกาภิวัตน์และท้องถิ่นนิยม ดังนั้น “Glocalization” จึงหมายถึงกระบวนการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างโลกาภิวัตน์และพลังของท้องถิ่นนั่นเอง (Robertson, R. 1995 ; Friedman, J. 1994 อ้างใน อภิญา เพื่อฟูสกุล, 2546: 88-89)

การมองโลกาภิวัตน์และท้องถิ่นนิยมเป็นขั้วตรงข้ามนี้ เป็นผลจากความเข้าใจว่าโลกาภิวัตน์เป็นพลังที่ก่อให้เกิดแบบแผนทางวัฒนธรรมเดียวกัน (cultural homogeneity) และขณะเดียวกัน ก็นิยามท้องถิ่นนิยมว่าคือพลังของ “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” (cultural heterogeneity) ความเคลื่อนไหวที่เป็นกระแสท้องถิ่นนิยมต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นได้ ก็เพราะอาศัยปัจจัยในระดับใหญ่กว่าปัจจัยภายในของท้องถิ่นนั้นๆเอง (transnational causes) เดวิดฮาร์วีย์ (David Harvey) ชี้ให้เห็นว่า ธรรมชาติของทุนนิยมต้องการเอาชนะความแตกต่างของพื้นที่เนื่องจากต้องการขจัดอุปสรรคการขวางกั้นของพื้นที่ในการเคลื่อนย้ายทุน ตรงข้ามยิ่งทุนมีความคล่องตัวในการเคลื่อนย้ายมากขึ้น เดวิดฮาร์วีย์ (David Harvey: 1935-ปัจจุบัน) ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาทางด้านการพัฒนาของภูมิศาสตร์สมัยใหม่ ในฐานะที่เป็นวินัยการควบคุมชนิดหนึ่ง (the development of modern geography as a discipline) เท่าใด ทุนก็ยิ่งไวต่อลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่มากขึ้นเท่านั้น ยิ่งอุปสรรคของการเคลื่อนที่ของทุนลดลงเท่าใด ความหลากหลายของพื้นที่แต่ละแห่งก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งพื้นที่โลกถูกรอบคลุมด้วยพลังโลกาภิวัตน์มากขึ้นเท่าใด การเน้นความเป็นท้องถิ่นก็จะยิ่งปรากฏชัดขึ้นเท่านั้น ธรรมชาติของทุนจึงทั้งละลายความแตกต่างของพื้นที่และตอกย้ำลักษณะเฉพาะของพื้นที่ไปพร้อมๆ กัน (อภิญา เพื่อฟูสกุล, 2546: 87-89) เป็นกระบวนการที่ทำให้โลกไม่มีความแตกต่างบนพื้นฐานแบบทุนนิยม

จากแนวความคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมมีการเผยแพร่และรับวัฒนธรรมเข้าไปสู่แต่ละประเทศ ซึ่งกึ่งฟูก็ถือว่าเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมจีนที่สามารถเผยแพร่ไปได้ทั่วโลก รวมถึงอเมริกา ด้วยเหตุนี้ จึงสามารถนำแนวความคิดนี้มาใช้วิเคราะห์ในจุดประสงค์ของงานวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาความเป็นกึ่งฟูของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา

2.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความและงานวิจัยที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือสอดคล้องกับประเด็นของงานวิจัยชิ้นนี้ อันได้แก่

2.2.1 งานวิจัย “ ภาพตัวแทนของเมืองไทยในโทรทัศน์ออสเตรเลีย ” ของสุภาพร เพชรศิริ(สุภาพร, 2540: 23-34)

สุภาพร เพชรศิริ (2540) ได้เขียนวิจัยเรื่อง “ ภาพตัวแทนของเมืองไทยในโทรทัศน์ออสเตรเลีย ” จากการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 2 ตอนใหญ่ๆ ผลการวิจัยตอนที่ 1 : กลยุทธ์การวางขอบเขตแห่งความหมาย สามารถใช้เครื่องมือโดยการวิเคราะห์ได้ 3 แบบ คือ 1) การจัดการกับภาพ ซึ่งมี 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1.1) การสร้างข้อสรุปจากการเห็นภาพย่อยๆที่สัมพันธ์กันมาก 1.2) การนำภาพมาวางคู่กันให้ดูเสมือนว่าเป็นเหตุเป็นผลกัน 1.3) การใช้ภาพเพื่อสร้างความเชื่อมโยงในจินตนาการ 2) Paradigmatic Analysis 3) Syntagmatic Analysis ผลการวิจัยตอนที่ 2 การตีความของผู้รับสาร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนยอมรับภาพของเหตุการณ์ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง อันถือได้ว่าเป็นการตีความแบบ Preferred Reading อย่างไรก็ตามสำหรับการอธิบายภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ รวมทั้งสาเหตุของเหตุการณ์จะเป็นการตีความแบบ Alternative และ Oppositional Reading

ผู้วิจัยได้กล่าวสรุปงานการศึกษาครั้งนี้ว่า ชาวที่ถูกลำเสนอในโทรทัศน์นั้นถูกสร้างให้ดูเสมือนเป็น “ ความเป็นจริง ” โดยอาศัยกลยุทธ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้ภาพและการเล่าเรื่อง เพื่อให้การตีความของผู้รับสารนั้นเป็นไปตามที่ผู้ส่งสารต้องการให้มากที่สุด อย่างไรก็ตามในขั้นตอนการถอดรหัสสั้นๆ ภูมิหลังของผู้รับสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสารก็ยังคงเข้ามามีอิทธิพลต่อการตีความสารให้เป็นไปในแบบอื่นๆอยู่ดี

จากงานวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาความเป็นกัมพูชาในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาเพื่อค้นหาคำตอบว่ามีวิธีการสร้างภาพตัวแทนอย่างไร

2.2.2 งานวิจัยเรื่อง “ ภาพตัวแทนมายาคติของคาราในสื่อบันเทิงในสังคมหลังสมัยใหม่ ” ของเจิดฉาน สาธุวงษ์ อ้างอิงจาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2551/mdad0951cs_abs.pdf เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558

เจิดฉาน สาธุวงษ์ (2551) ได้เขียนวิจัยเรื่อง “ ภาพตัวแทนมายาคติของคาราในสื่อบันเทิงในสังคมหลังสมัยใหม่ ” จากการศึกษาพบว่า สื่อบันเทิงเป็นสื่อที่ทุกคนชั้นชั้นชอบและนิยมมากมาตลอด มีอิทธิพลสามารถ

ขับเคลื่อนธุรกิจขนาดใหญ่และกำหนดความความเป็นไปต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้คนในสังคม ก่อให้เกิดผู้เป็นตัวกลางทำหน้าที่เป็นภาพตัวแทนจากสื่อบันเทิง นำเสนอผลผลิตการให้ความหมายแทนสิ่งหนึ่งหรือเป็นปรากฏการณ์หนึ่งที่มีการให้คุณค่าและตอบย้ำไว้ด้วยอุดมการณ์ของสังคม ภาพตัวแทนจึงเกี่ยวข้องกับการครอบงำทางอำนาจในระบบวัฒนธรรมระหว่างผู้นำเสนอ – ผู้สร้างกับผู้ถูกนำเสนอ – ถูกสร้าง เมื่อนำสารต่างๆ ถึงมวลประชามุมมากแล้ว ปลายทางกลับไม่ได้ยุติอยู่แค่นั้น กลับสร้างภาพมายาคติความฝันเกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งกับผู้รับสาร สร้างโลกแห่งจินตนาการที่ก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมและความอึดอึดใจ เป็นการทำหน้าที่ทดแทนอารมณ์ที่ขาดหายไป อันเนื่องจากบรรยากาศสภาพสังคมปัจจุบันที่มีลักษณะอันราบเรียบทางอารมณ์ง่ายต่อการเกิดอารมณ์ มีนา ความรู้สึกซ้ำซากจำเจ เบื่อหน่าย ไม่มีสิ่งกระตุ้นให้ต้องทำงาน ภาพดารารจากสื่อบันเทิงจึงเปิดโอกาสให้มีการกระตุ้นมนุษย์ให้สัมผัสกับอารมณ์อันสุดขั้วอดทั้งหลาย เพื่อทดแทนชดเชยบรรยากาศอันราบเรียบในชีวิตจริงระหว่าง “โลกแห่งความเป็นจริง” และ “โลกแห่งจินตนาการ” ที่มีพื้นที่ที่มีสะพานเชื่อมต่อกันอยู่ เราจึงจำเป็นต้องเหลียวมองดูปรากฏการณ์ทั้งสองฟากเพื่อช่วยทำความเข้าใจเหตุการณ์ที่มีอยู่ในโลกของสื่อได้มากขึ้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาความเป็นกึ่งฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาเพื่อค้นหาคำตอบว่ามีวิธีการอย่างไรในการสร้างภาพตัวแทนความเป็นกึ่งฟู

2.2.3 งานวิจัยเรื่อง “ คอสเพลย์และการสร้างอัตลักษณ์ภาพตัวแทนมายาคติผ่านสื่อศิลปะในสังคมร่วมสมัย ” ของนนทิพัฒน์ ไชโยโสดา อ้างอิงจาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2555/mdad30555nc_abs.pdf เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558

นนทิพัฒน์ ไชโยโสดา (2555) ได้เขียนวิจัยเรื่อง “ คอสเพลย์และการสร้างอัตลักษณ์ภาพตัวแทนมายาคติผ่านสื่อศิลปะในสังคมร่วมสมัย ” จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ที่นิยมแต่งคอสเพลย์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นเพศหญิงร้อยละ 69 ซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะรายได้ดีและมีการเสพย์ติดสื่อใหม่ในชีวิตประจำวันค่อนข้างสูงร้อยละ 69

1) พฤติกรรมการแสดงออกในชีวิตประจำวันของบุคคลนั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการและบ่งบอกความเป็นตัวตนได้ทั้งหมด ดังนั้นการสร้างอัตลักษณ์ รสนิยม ไลฟ์สไตล์กับวัฒนธรรมย่อยคอสมเพลย์จึงเป็นการแสดงตัวตนและบทบาทของวัยรุ่นไทยคิดเป็นร้อยละ 43 ผ่านการใช้ความรู้สึกร่วม ด้วยการแต่งกาย และการแสดงบุคลิกท่าทาง เพื่อสื่อสารถึงความหมาย สัญลักษณ์ และความหลากหลายของภาษาที่มีต้นกำเนิดมาจากสื่อ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการในจุดยืน อุดมการณ์ ความเชื่อของแต่ละบุคคล เพื่อสร้างอาณาจักรอิสระบนพื้นที่จริงและเกิดขึ้นเป็นกลุ่มก้อนของวัฒนธรรมทางสังคม

2) สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นตัวกำหนดบทบาทในการขับเคลื่อนปรากฏการณ์วัฒนธรรมย่อยคอสมเพลย์คิดเป็นร้อยละ 52 ซึ่งสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์ เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตเสรีภาพ ไลฟ์สไตล์ที่หลากหลาย และคุณค่าของตนเอง เพื่อดำรงอยู่ในสังคมแบบรูปธรรม ซึ่งถือเป็นวิถีชีวิตทางเลือกของกลุ่มวัยรุ่นไทยปัจจุบันในยุคสังคมร่วมสมัยนี้

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาความเป็นกึ่งฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาเพื่อค้นหาคำตอบว่ามีวิธีการอย่างไรในการสร้างภาพตัวแทนความเป็นกึ่งฟู

2.2.4 งานวิจัยเรื่อง “ การออกแบบอีโมติคอนสื่ออารมณ์ ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย ” ของสุรียลักษณ์ วีระโจง อ้างอิงจาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2550/mdad1150sw_abs.pdf เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558

สุรียลักษณ์ วีระโจง (2551) ได้เขียนวิจัยเรื่อง “ การออกแบบอีโมติคอนสื่ออารมณ์ ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย ” จากการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์การออกแบบอีโมติคอนสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย คือ ได้แนวทางในการออกแบบอีโมติคอนที่สื่ออารมณ์พื้นฐาน การแสดงออกด้วยท่าทาง สีหน้าและได้อารมณ์ความเป็นไทยออกมาในรูปแบบเด็กหัวจุกที่สามารถสื่อออกมาด้วยวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีการแต่งกาย เสื้อผ้า ทรงผม จุก การไหว้ การยิ้มที่เป็นสัญลักษณ์ของคนไทย ซึ่งทำให้ได้ผลการออกแบบมา 20 อารมณ์ คือ 1) ยิ้ม 2) หัวเราะ 3) งอน 4) เงิน,อาย 5) ร้องไห้ น้ำตาไหล 6) โกรธ 7) เศร้า 8) เสียใจ 9) สงสัย 10) งง มีคำถาม 11) อารมณ์ดี ร้องเพลง 12) ร้องไห้โยเย 13) แลบลิ้น 14) ชูนิ้ว ความหมายว่าชมเชย 15) โบกมือลา 16) นอนหลับ

17) ทานข้าว 18) เคารพ,ไหว้ 19) ขี้ยานพาหนะ 20) หัวเราะแบบปิดปากและนำมาประเมินผลกับกลุ่มเป้าหมาย พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อผลงานการออกแบบอีโมติคอน (Emoticon) สื่ออารมณ์ความรู้สึกที่มีความเป็นไทยของกลุ่มเป้าหมาย มีดังนี้ การรับรู้และเข้าใจการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย มีผู้เลือกตอบอยู่ในเกณฑ์ดีมากคิดเป็น 70% และอยู่ในเกณฑ์ดีคิดเป็น 30% ความเหมาะสมในการนำไปใช้ในสื่อ เพื่อการแสดงอารมณ์ความรู้สึกในการสนทนาออนไลน์ มีผู้เลือกตอบอยู่ในเกณฑ์ดีมากคิดเป็น 70% และอยู่ในเกณฑ์ดีคิดเป็น 25% และอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคิดเป็น 5% รูปแบบของอีโมติคอน (Emoticon) สื่ออารมณ์ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย มีผู้เลือกตอบอยู่ในเกณฑ์ดีมากคิดเป็น 70% และอยู่ในเกณฑ์ดีคิดเป็น 25% และอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคิดเป็น 5% และมีประเด็นที่น่าสนใจที่ค้นพบ คือ การออกแบบอีโมติคอนสื่ออารมณ์ในแต่ละอารมณ์สามารถออกแบบการแสดงออกได้หลากหลายใบหน้าและท่าทาง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบผ่าน Character ที่เหมาะสม ทำให้การออกแบบอีโมติคอนความรู้สึกที่มีความเป็นไทยต้องคำนึงถึงหลายสิ่งรวมกัน ทั้งข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้และมีความคิดสร้างสรรค์อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงการรับรู้ตามประสบการณ์ของผู้ใช้งาน สถานะความต้องการในขณะนั้น อารมณ์ความสนใจ วัฒนธรรม ภาษา เพื่อการออกแบบให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายเลือกใช้อีโมติคอนที่สามารถสื่ออารมณ์ความเป็นไทยได้อย่างดี

จากงานวิจัยชิ้นนี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาความเป็นกึ่งฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาเพื่อค้นหาคำตอบว่าความเป็นกึ่งฟูเป็นอย่างไร

2.2.5 วิทยานิพนธ์เรื่อง “ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ชาวไทยใหญ่ บ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ” ของ วันดี สันติวุฒิเมธี อ้างอิงจาก

http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2555/regio40955ks_ch2.pdf เข้าถึงเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2558

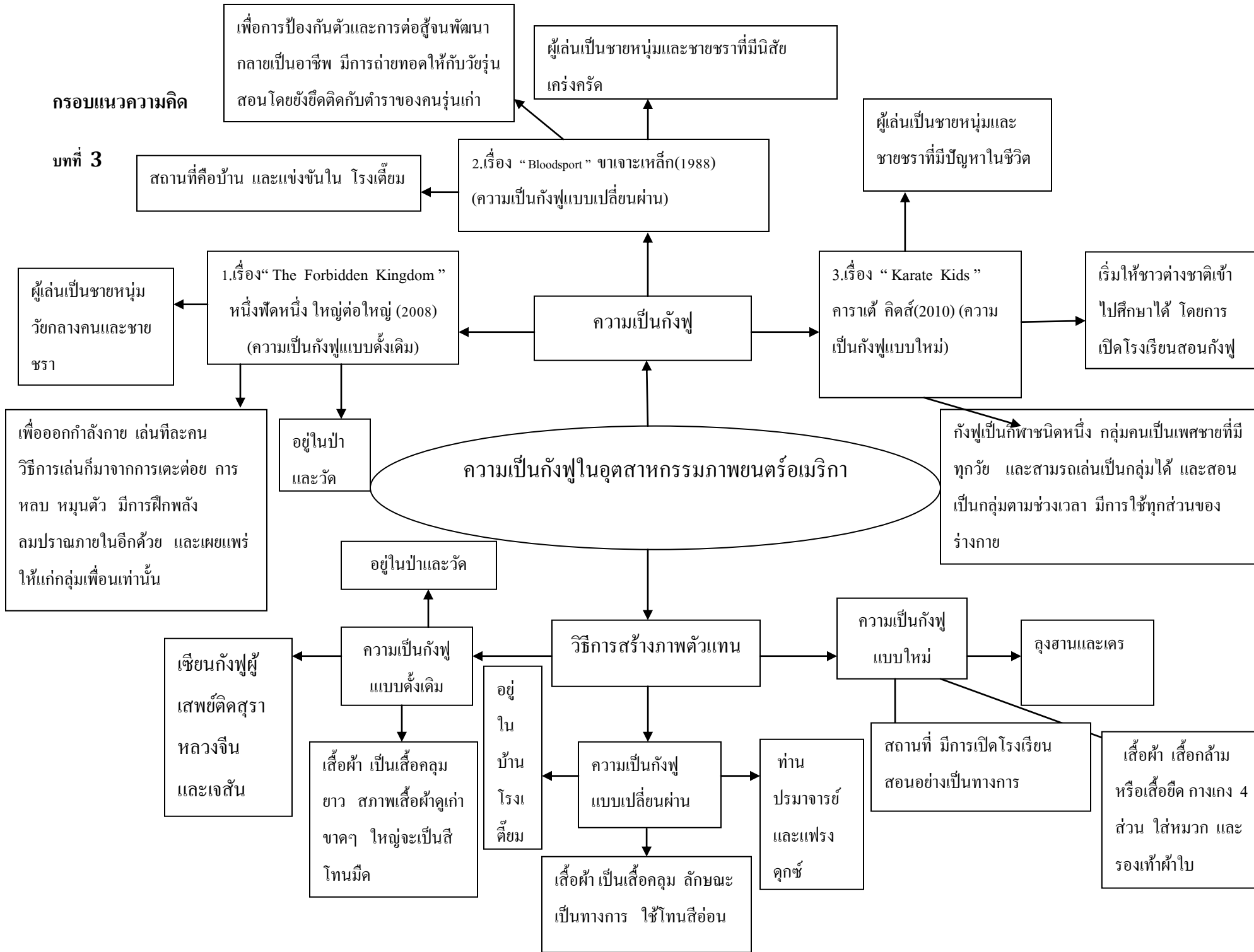
วันดี สันติวุฒิเมธี (2545) ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ชาวไทยใหญ่ บ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ” จากการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ชาวไทยใหญ่ในหมู่บ้านแห่งนี้พบว่า ชาวไทยใหญ่มีกระบวนการเลือกสรรอัตลักษณ์ขึ้นมาสร้างพรมแดนทางชาติพันธุ์ของตนหลากหลายรูปแบบ โดยเนื้อหาของอัตลักษณ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นที่อยู่แวดล้อมในลักษณะทำท่าย ต่อรองและประนีประนอม โดยเฉพาะรัฐไทยกับรัฐพม่าอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับความเป็นพื้นที่ ชายแดนและสถานการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนไปในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา

โดยตรงความเป็นพื้นที่ชายแดนและสถานการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ทำให้ชาวไทยใหญ่บ้านเปียงหลวงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ ชาวไทใหญ่บ้านเปียงหลวงจะเป็นผู้หยิบยกอัตลักษณ์ต่างๆขึ้นมาใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวไทยใหญ่บ้านเปียงหลวงจึงเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนตายตัวและเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการธำรงชาติพันธุ์ของชาวไทยใหญ่ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาความเป็นกัมพูชาในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และใช้วิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาเพื่อค้นหาคำตอบว่ามีความเป็นกัมพูชาอย่างไร

กรอบแนวความคิด

บทที่ 3

บทที่ 4

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

สำหรับบทที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ จะกล่าวถึงข้อมูลเบื้องต้น ตัวละครและเนื้อเรื่องของภาพยนตร์อเมริกาทั้ง 3 เรื่อง โดยเลือกภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง คาราเป็นที่รู้จักของผู้คนทั่วไป และมีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะการต่อสู้กังฟู ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ มีประเด็นย่อยดังต่อไปนี้

- 1) ประวัติการสร้าง
- 2) ตัวละคร
- 3) เนื้อเรื่อง

4.1) ภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport” ขาเจาะเหล็ก

ภาพที่ 4.1 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport” ขาเจาะเหล็ก

ที่มา : <https://mihkcult.wordpress.com/2008/09/26/bloodsport-1988-newt-arnold/>

4.1.1) ประวัติการสร้าง

บริษัท	Cannon Group
กำกับ	Newt Arnold
อำนวยการสร้าง	Mark DiSalle, Yoram Globus, Menahem Golan
เขียนบทภาพยนตร์	Christopher Cosby, Mel Friedman, Sheldon Lettich
ตัดต่อ	Carl Kress
ดนตรีประกอบ	Paul Hertzog, Michael J. Bishop
ถ่ายภาพ	David Worth
กำกับคิวบู๊	Frank Dux, Cheung Ng-Long, Lee Kar-Ting
แสดงนำ	Jean-Claude Van Damme, Donald Gibb, Leah Ayres, Bolo Yeung, Norman Burton, Forest Whitaker
ปีที่ผลิต	1988
ความยาว	106 นาที

4.1.2) ตัวละคร

ตัวละครในเรื่องที่สำคัญประกอบด้วยตัวเอกของเรื่อง คือ แฟรง ดูคซ์ ท่านอาจารย์ที่สอนวิชา คือท่านปรมาจารย์เซนโซ ทานากะ และแชมป์เก่าชาวจีน ผู้ไร้เทียมทานคือจงลี

แฟรง ดูคซ์ รับบทโดย ฉอง คลี๊ด แวม แคม ชายหนุ่มหน้าตาดีที่มีร่างกายกำยำ และมีอิทธิพลกับภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะเนื้อเรื่องได้มาจากชีวิตจริงของเขา และเขามีตำแหน่งอย่างเป็นทางการคือ ที่ปรึกษาด้านฉากต่อสู้ในหนัง แฟรง ดูคซ์รับราชการทหารอยู่ในหน่วยงานที่สำคัญ เขาเป็นคนกตัญญูที่ทำตามคำสั่งของท่านอาจารย์ ผู้ที่มีความอดทนทั้งทางกายและทางใจจนสามารถฝึกวิชาศิลปะการต่อสู้ได้อย่าง

สำเร็จ และในการแข่งขันแม้ว่าเขาจะต่อสู้อันตรายพร่ามัว แต่เขาก็สามารถเอาชนะการแข่งขันได้ด้วยใจที่แข็งแกร่ง

ท่านปรมาจารย์เซนโซ ทานากะ รับบทโดย รอย เซา คาราชาวฮ่องกง ท่านอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีภรรยาและลูกชายอีกหนึ่งคน แต่เมื่อลูกชายเสียชีวิตไป เขาจึงจำเป็นต้องสอนวิชาศิลปะการต่อสู้ให้แก่แฟรง ดุกซ์ เพื่อให้มันคงอยู่ต่อไป

จงลี รับบทโดย โบโล หย่ง แชมป์เก่าชาวจีน ผู้ไร้เทียมทาน นักสู้จอมกร่าง ยโส โอหัง มีกล้ามเนื้อที่ใหญ่โตผิดธรรมดา ฝีมือในบทบู๊ เขามีลีลาชิววน ผสมการแสดงแบบโอเวอร์สุดๆ ในการแข่งขัน เขาได้ฆ่าคนตาย โดยไม่ได้รู้สึกอะไรทั้งสิ้น คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถแสดงความกร่างได้ แสดงถึงความอำมหิตโหดเหี้ยมของเขา

4.1.3) เนื้อเรื่อง

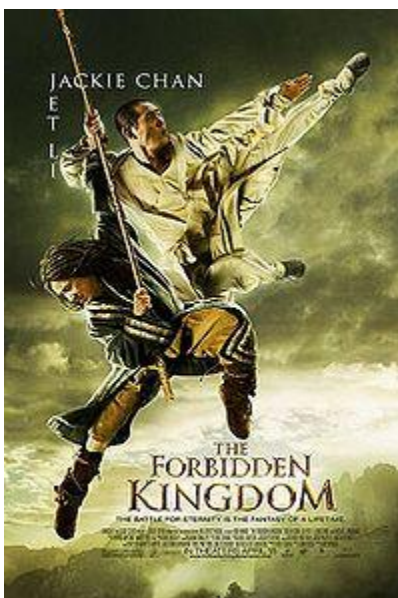
ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าเรื่องของแฟรง ดุกซ์ (ฌอง คล็อด แวม แดม) ชายหนุ่มชาวอเมริกันที่ได้ร่ำเรียนวิชา “นิติจิ” จากท่านปรมาจารย์เซนโซ ทานากะ (รอย เซา คาราชาวฮ่องกง) มาตั้งแต่เด็ก โดยเริ่มฝึกความแข็งแรงของร่างกายไปจนถึงการใช้ดาบ ซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่าของท่านปรมาจารย์ เมื่อท่านอาจารย์ป่วย แฟรง ดุกซ์ที่ขณะนั้นรับราชการทหารอยู่ในหน่วยงานสำคัญ จึงออกจากหน่วยทหารที่เขาสังกัดอย่างพลการ เพื่อไปบอกลาอาจารย์ และเดินทางไปยังฮ่องกงเข้าสู่การแข่งขัน “คูมิเตะ” ทัวร์นาเมนต์ที่ได้คิดตามคำสั่งอาจารย์ ที่หาผู้สุดยอดทางศิลปะป้องกันตัว เพื่อประกาศให้โลกรู้ถึงความยิ่งใหญ่ หลังจากนั้น ท่านอาจารย์ก็เสียชีวิตลง

ที่ฮ่องกงแฟรง ดุกซ์ได้พบกับเรย์ แจ็กสัน (โดเนล กิบส์) นักสู้ร่างสูงใหญ่ชาวอเมริกันโดยบังเอิญ และการเป็นเพื่อนกันในเวลาอันสั้น หนุ่มอเมริกันทั้งสอง หายมันบั่นมือว่าจะพิชิตศึกต่อสู้ให้ได้ แฟรง ดุกซ์ และเรย์ แจ็กสันได้ไปสมัครลงแข่งขันทัวร์นาเมนต์ที่ได้คิด โดยการแสดงความสามารถใช้มือข้างเดียวทาบอาวุธให้แตก ระหว่างที่รอเวลาแข่งขัน แฟรง ดุกซ์และเพื่อนได้ไปเที่ยวกลางคืนในผับจนได้รู้จักกับนักข่าวสาว เจนนิส เคนท์ ที่หวังให้เขาเป็นตัวกลางในการเข้าไปทำข่าวการต่อสู้อันลึกลับ และเป็นปริศนาของคนภายนอกจนมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง

เมื่อถึงวันแข่งขัน ผู้คนต่างมาจับจองที่นั่งข้างเวทีเพื่อร่วมเชียร์และพนันกัน วันแรก แฟรง ดุกซ์ได้แข่งขันกับชาวต่างชาติที่เคยมีเรื่องกัน แต่แฟรง ดุกซ์ก็ชนะ วันที่สอง เรย์ แจ็กสันได้แข่งขันกับจงลี (โบโล หย่ง) แชมป์เก่าชาวจีน ผู้ไร้เทียมทานจนบาดเจ็บอย่างหนักถูกนำส่งโรงพยาบาล วันที่สาม จงลีซึ่งเป็นตัวเกร็งได้แข่งขันจนคู่ต่อสู้สลบและหมดลมหายใจไป ทางคณะกรรมการและผู้ชมร่วมยืนไว้อาลัย แต่ก็ไม่มีใครปรับ

แพ้ใดๆทั้งสิ้น ยังคงให้แข่งขันต่อไป คู่ต่อสู้คนต่อไปคือแฟรง ดุคซ์ จงลิตอยเข้าไปที่ตาของแฟรง ทำให้สายตาของแฟรงเกิดพร่ามัว แฟรงสู้จนหิบบตา จนในที่สุดก็สามารถชนะได้

4.2) ภาพยนตร์เรื่อง “The Forbidden Kingdom” หนึ่งในพิดหนังใหญ่ต่อใหญ่

ภาพที่ 4.2 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Forbidden Kingdom” หนึ่งในพิดหนังใหญ่ต่อใหญ่

ที่มา : <http://www.bestmovie-hd.com/forbidden-kingdom-%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B6%E0%>

4.2.1) ประวัติการสร้าง

ผู้กำกับ	ร็อบ มินคอฟ
ผู้แต่ง	จอห์น ฟัสโก้
วันเข้าฉาย	17 เมษายน 2551 (ปี 2008)
ประเภท	Action, Adventure, Fantasy
เรท	เรท PG-13
สถานที่ถ่ายทำ	ประเทศจีน

ภาษา	อังกฤษ
ทุนสร้าง	55 ล้านบาท
ความยาว	104 นาที
จัดจำหน่ายโดย	มงคลเมเจอร์
นักแสดง	แจ็กกี้ ชาน , เจ็ท ลี , ไมเคิล อันการาโน , หลิว อีเฟย , ลี ปิงปิง , คอลลิน โจว

4.2.2) ตัวละคร

ตัวละครในเรื่องที่สำคัญประกอบด้วยตัวเอกของเรื่อง คือ เจสัน และเซียนกั๋งฟูหวักระเซิงท่าทางเหมือนขอทานอย่างลู่หยาน ผู้ร่วมสอนกังฟูอีกคนอย่างหลวงจิ้นไบ้ และผู้หญิงที่มีพิณติดตัวอย่างนางแอ่นทองคำ

เจสัน รับบทโดย ไมเคิล อันการาโน วัยรุ่นชาวอเมริกัน ผู้คลั่งไคล้ในหนังฮ่องกงและการต่อสู้แบบกังฟูมาก ถึงขนาดที่ว่ามาไชน่าทาวน์เพื่อเช่าดีวีดีหนังกังฟูราคาถูกลง และเป็นผู้ที่ถูกกำหนดให้ครอบครองกระบองวิเศษเพื่อปฏิบัติภารกิจปลดปล่อยขุนหงอกงให้เป็นอิสระ แต่ในระหว่างปฏิบัติภารกิจ เจสันก็ต้องดิ้นพลั้งความกล้าหาญที่สุดในตัวเขาออกมา

ลู่หยาน รับบทโดย เฉินหลง ชายขี้เมาถึงขนาดจะไม่ยอมเดินทางไปด้วย เพราะว่ากลัวว่าสุราจะหมดระหว่างทาง เก่งทางด้านวิชากังฟูหมัดเมา หนึ่งในอาจารย์ผู้ร่วมสอนกังฟูให้แก่เจสัน เมื่อรู้ว่าเจสันคือคนที่ถูกกำหนดให้มาปฏิบัติภารกิจ

หลวงจิ้นไบ้ รับบทโดย เจ็ท ลี หลวงจิ้นนุ่มขาวห่มขาว หนึ่งในอาจารย์ผู้ร่วมสอนกังฟูให้แก่เจสัน เมื่อรู้ว่าเจสันคือคนที่ถูกกำหนดให้มาปฏิบัติภารกิจ และให้ความช่วยเหลือแก่เจสันในทุกๆด้าน เป็นคนนำทางในการเดินทางครั้งนี้ และเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องสำคัญต่างๆ

นางแอนทองคำ รับบทโดย หลิวอี้เฟย หญิงสาวผมยาวร่างบอบบาง ผู้ร่วมเดินทางอีกคนหนึ่ง เธอมีชีวิตเพื่อรอวันแก่แก่ันให้กับพ่อแม่ที่เสียชีวิตไปแล้ว ชีวิตประจำวันของเธอคือการตีพิมพ์ ซึ่งเธอพกพินติดตัวไปทุกที่

4.2.3) เนื้อเรื่อง

ยุคปัจจุบัน หมูน้อยวัย 17 ปี เจสัน ทรีพิทาการส ตีภาพโปสเตอร์ดารานักบู๊เต็มผนังห้องด้วยความคลั่งไคล้กึ่งฟูอย่างหนัก เขาฝันถึงซุนหงอกหงหลายครั้ง และไปโรงรับจำนำย่านไชน่าทาวน์บ่อยๆ เพื่อไปซื้อดีวีดีหนังกังฟูราคาถูกราคาถูกจากชายแก่ตาบอดท่าทางลึกลับผู้เป็นเจ้าของร้าน วันหนึ่งเขาได้พบกระบองขนาด 6 ฟุตที่มีรูปสิงสีเงินสลักไว้ที่ปลายค้ำเหมือนอาวุธของซุนหงอกหงที่เขาเห็นในฝัน ชายแก่ตาบอดบอกว่า เขาเจอมานานแล้วซักประมาณ 100 ปี กระบองนี้อยู่ในร้านตั้งแต่สมัยที่ปู่ของเขาเปิดร้านใหม่ๆและไม่ได้มีไว้ขาย ผู้ชายคนหนึ่งจะเข้ามารับเอาไปคืนเจ้าของ แต่คนๆนั้นไม่เคยปรากฏตัว ต่อมา แก๊งอันธพาลเข้ามาทักทายเจสันและบังคับให้เขาช่วยจัดร้านของชายแก่ตาบอดเพื่อเข้าไปขโมยเงิน ลูกโป๊ สมาชิกคนหนึ่งในแก๊ง ยังชายแก่ล้มลงวินาทีนั่นเองที่ชายแก่ยื่นกระบองนั้นให้เจสัน และฝากฝังให้เขานำไปคืนเจ้าของ ลูกโป๊จะฆ่าเจสันถ้าเขาเอาเรื่องนี้ไปบอกตำรวจ เจสันกลัวจนตัวสั่น ขณะวิ่งหนี เขาพลัดตกลงมาจากหลังคาโดยที่มือกำกระบองไว้แน่น

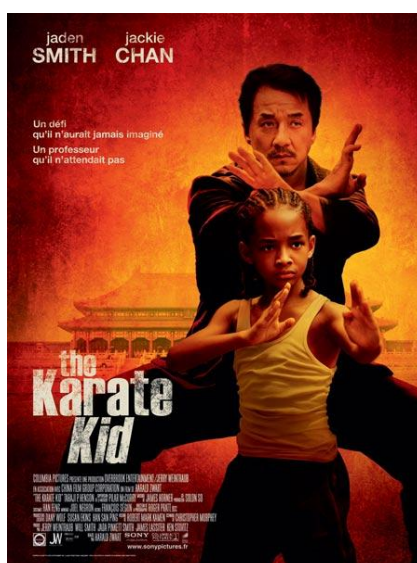
เจสัน (ไม่เกิด อันการาโน่) ผู้ถูกโชคชะตากำหนดให้ครอบครองกระบองวิเศษที่พาเขาหลุดเข้าไปสู่ประตูแห่งโลกในตำนานมหัศจรรย์ เมื่อได้สติ เจสันก็พบว่าตัวเองหลุดเข้ามายังหมู่บ้านแห่งหนึ่งในยุคจีนโบราณพร้อมกระบองอันนั้น ยังไม่ทันตั้งตัว เขาก็ถูกรังแกจากกองทหารพรรคมารบนหลังม้า โชคดีที่ชายขี้เมาชื่อลู่หยาน (เงินหลง) เขียนกังฟูหวักระเซิงท่าทางเหมือนขอทานเข้ามาช่วยเอาไว้ด้วยวิชากังฟูหมัดเมา จนทหารเหล่านั้นล้มลงไปที่ละคนๆ

ลู่หยานพาเจสันขี่ม้าไปถึงโรงเตี๊ยม ทั้งสองคนได้คุยกันถึงตำนานซุนหงอกหงที่มีอยู่ว่า “ ท่ามกลางท้องฟ้าสีครามแห่งหมันตฤดู ร่างอันโดดเด่นเยื้องย่างอย่างงดงาม ซุนหงอกหง กวัดแกว่งกระบองกลางอากาศอย่างชำนาญ โดยมีฝูงลิงลูกสมุนคอยจับตาดูอยู่ห่างๆ ทันใดนั้นกองทัพหยกก็บุกเข้าโจมตีซุนหงอกหง ทว่าเขาใช้กระบองจัดการทหารเหล่านั้นทีละคนอย่างเชี่ยวชาญ ท่ามกลางเสียงกริคร้องของฝูงลิงที่เห็นเหตุการณ์ แต่แล้วซุนหงอกหงกลับถูกพระโพธิสัตว์องค์จำในหุบเขาห้านิ้ว ” ทันใดนั้นเอง มีเหล่าทหารมาโรงเตี๊ยม เห็นกระบองจึงต้องการที่จะครอบครอง เกิดการต่อสู้กันจนมีผู้หญิงคือ นางแอนทองคำ (หลิวอี้เฟย) มาช่วยไว้ทัน ทั้งสามคนเดินทางต่อไปจนมาพบกับหลวงจีนไป๋ (เจี๊ท ลี)

เมื่อเขียนทั้งสามคนรู้ว่าเจสันคือเด็กหนุ่มต่างแดนที่จะคืนกระบองวิเศษแก่ชุมชนหองกง จึงร่วมกันสอนวิชากังฟูให้กับเจสัน ซึ่งมีคำพูดที่ให้แง่คิดมากมาย อาทิเช่น “คนเร่เนื้อทุกวันจนชำนาญ” “เรียนรู้รูปแบบเพื่อค้นหาความไร้รูปแบบ” “อ่านความเงียบให้ออก เรียนให้หมดแล้วลืมให้หมด” “เรียนแนวทางเพื่อหาแนวทางของตนเอง” “อย่าตั้งชื่อ เพราะจะเหมือนน้ำ ไม่มีอะไรอ่อนโยนกว่าน้ำ เพราะน้ำสามารถชนะหินโดยแค่ไหลวน ไร้รูปแบบ ไร้ชื่อ” “ตัวจริงซ่อนอยู่ภายใน เจ้าเท่านั้นปลดปล่อยเขาได้” เมื่อเดินทางถึงหุบเขาแห่งหนึ่ง นางแอนทงคำก็นึกถึงเรื่องราวชีวิตของตนเองในอดีต ชุนศึก(หัวหน้ากองทัพหยก)ฆ่าพ่อแม่ของนาง ทำให้นางรู้สึกเกลียดชังเป็นอย่างมาก หลวงจินไปไ้ได้เตือนสติว่า “แรงอาฆาตจะส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้ที่อาฆาต” แล้วจึงเดินทางต่อไปผ่านทะเลทราย ป่า เจสันยังคงฝึกกังฟูอย่างต่อเนื่อง

นางพญามารขามาดักรอเพื่อที่จะแย่งกระบองไป เกิดการต่อสู้กันจนลู่หยานโดนธนูยิงใส่บาดเจ็บหนัก จึงพาลู่หยานไปพักรักษาตัวที่วัดแห่งหนึ่ง คั่นนั้นเจสันหยิบกระบองแล้วหนีไปหานางพญามารขาว เพื่อไปเอายาถอนพิษ แต่ไต่เต้า(หัวหน้ากองทัพหยก)รับปากว่าจะให้ยาถอนพิษแก่นางพญามารขาว เกิดการประลองฝีมือกัน นางแอนทงคำและหลวงจินไป้มาช่วย เจสันพลาดท่าทำให้กระบองไปอยู่ในมือไต่เต้า ไต่เต้ากำลังจะทิ้งกระบองลงไปในเตาถ่าน แต่หลวงจินไป้ไปเก็บทัน เมื่อเกิดการแย่งยาถอนพิษกัน พวกเขรน้อยในวัดก็แบกลู่หยานมา จนยาถอนพิษไปตกอยู่ในมือเขร ลู่หยานจึงได้กินพอดี ช่วงเวลานั้น เจสันก็นำกระบองไปตีรูปปั้นชุมชนหองกงจึงถูกปลดปล่อยเป็นอิสระ ชุนหองกงตื่นขึ้นมาสู้กับไต่เต้าร่วมกับนางแอนทงคำ นางแอนทงคำพลาดท่า จึงเสียชีวิต เจสันจึงใช้ปืนหยกของนางแอนปักไต่เต้าจนตาย ภารกิจจึงเสร็จสิ้น และเจสันได้กลับไปยังโลกปัจจุบัน เจสันก็เห็นลุงคนแก่ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล

4.3) ภาพยนตร์เรื่อง “Karate Kids” คาราเต้ คิตส์

ภาพที่ 4.3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Karate Kids” คาราเต้ คิด้ส์

ที่มา : <http://www.bestmovie-hd.com/karate-kid-%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B8%AD%E0%B8%B0>

4.3.1) ประวัติการสร้าง

กำกับ	ฮาร์ล สจวร์ต
อำนวยการสร้าง	เจอรี่ ไวน์โทรบ , วิล สมิธ , เจด้า ฟิงค์เก็ต สมิธ , เจมส์ แลสซิทเตอร์ , เคน สโตวิช
เขียนบทภาพยนตร์	คริสโตเฟอร์ เมอร์ฟี
เรื่อง	โรเบิร์ต มาร์ค คาแมน
นำแสดง	จินหลง , เจเดน สมิธ , ทาราจิ พี. เฮนสัน
ดนตรีประกอบ	เจมส์ ฮอนเนอร์
กำกับภาพ	แบรด เบเกอร์ , สตีเฟน เออร์รี่
ตัดต่อ	เควิน สเตอร์เมอร์
ถ่าย	โอเวอร์บรูค เอนเตอร์เทนเมนต์
JW โปรดักชั่นส์	ไซนา फिल्म กรุ๊ป
จำหน่าย/เผยแพร่	โคลัมเบียพิกเจอร์ส
ฉาย	24 มิถุนายน ค.ศ.2010
ประเทศ	สหรัฐอเมริกา
ภาษา	อังกฤษ

งบประมาณ 35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ความยาว 133 นาที

การสร้าง

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2008 ทางนิตยสารวาไรตี้ได้รายงานถึงภาพยนตร์คาราเต้คิดฉบับรีเมคขึ้น โดยทางนิตยสารวาไรตี้ได้เน้นย้ำว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับการอำนวยความสะดวกสร้างโดยวิล สมิต โดยระบุว่า "ความนิยมที่เคยมีในอดีตนั้น ได้ถูกนำมาอีกครั้งโดยเจเดน สมิต" และ "จะยืมบรรยากาศจากต้นฉบับดั้งเดิม, เกี่ยวกับเด็กอันธพาลที่ได้เรียนรู้ถึงวิถีแห่งการต่อสู้อันแท้จริงจากผู้ชานาญยุทธ" 22 มิถุนายน ค.ศ. 2009 เงินหลงกล่าวในงานคอนเสิร์ตในลอสแอนเจลิสไชน่าทาวน์ครั้งนั้นว่า เมื่อเขาไปกรุงปักกิ่งแล้ว เขาจะแสดงภาพยนตร์รีเมคโดยจะรับบทเป็นครูของเจเดน สมิต

4.3.2) ตัวละคร

ตัวละครในเรื่องที่สำคัญประกอบด้วยตัวเอกของเรื่อง คือ เดร ปาร์กเกอร์ ลุงเฝ้าอพาร์ทเมนต์ที่เป็นอาจารย์สอนกังฟู คือ ลุงฮาน และเพื่อนร่วมห้องเรียนของเดร คือ เหม่ยอิง

เดร ปาร์กเกอร์ รับบทโดย เจเดน สมิต เด็กชายสัญชาติอเมริกัน ทำทางจีเล่น คูมีความมั่นใจ สำหรับการแข่งขันกังฟู เขามีกำลังใจที่ดีมาก เขาต่อสู้จนบาดเจ็บที่ขาอย่างหนัก แต่เขาก็สู้จนชนะด้วยท่าไม้ตายและได้รับถ้วยรางวัลมา

ลุงฮาน รับบทโดย เงินหลง ภารโรงที่แท้จริงแล้วเป็นปรมาจารย์กังฟูพลางตัวมา เขามีชีวิตจมอยู่กับความสูญเสีย เขาพยายามซ่อมรถให้ใช้ได้ แต่เมื่อถึงวันที่เขาขับรถชน ภรรยาและลูกชายได้เสียชีวิต เขาก็ทุบรถคันนั้นทิ้ง ทำเช่นนี้ทุกปี เขาพยายามสอนกังฟูให้กับเดร โดยเน้นย้ำว่า กังฟูไม่ได้มีไว้ทำร้ายคน แต่มีไว้เพื่อช่วยคน

เหม่ยอิง รับบทโดย เวิน เวิน ฮาน เพื่อนร่วมห้องเรียนของเดร สาวหมวยหน้าตาน่ารัก มีฐานะร่ำรวย เธอชอบเล่นไวโอลินและกำลังจะสอบเข้าเรียนต่อที่สถาบันดนตรีแห่งปักกิ่ง เธอชอบพอกับเดร แต่พ่อแม่ของเธอก็ขอให้ยุติความสัมพันธ์ดังกล่าวลง

4.3.3) เนื้อเรื่อง

เด็กชายวัย 12 ขวบอย่างเดร ปาร์กเกอร์ อาจจะเป็นเด็กที่โด่งดังที่สุดในย่านดีทรอยต์ แต่การทำงานของแม่ของเขา ทำให้พวกเขาต้องเดินทางย้ายถิ่นกันไปถึงจีนแผ่นดินใหญ่ เดรใช้เวลาเพื่อนๆ และเพื่อนก็ให้สเก็ตบอร์ดเก็บไว้ บนเครื่องบิน แม่พยายามสอนภาษาจีนให้กับเดร แต่เดรก็ยังพูดภาษาจีนไม่ได้ เมื่อมาถึงปักกิ่งพวกเขาไปพักอยู่ที่ห้องเช่าหมายเลข 305 ในตอนแรกเดรมีเพื่อนคนเดียว คือ แฮร์รี่ เมื่อเครื่องทำน้ำอุ่นเสียแม่ใช้เดรให้ไปบอกลุงซาน หลังจากนั้น เดรก็เดินไปสวนสาธารณะเล่นบาสกับแฮร์รี่ แล้วเขาก็สามารถผูกมิตรเหมยอิงได้ แต่เมื่อทั้งคู่ได้คุยกันซักพัก เชิงเพื่อนข้างบ้านของเหมยอิงก็เข้ามาชกต่อยเดร

เดรไปโรงเรียนวันแรก เขาใช้เครื่องสำอางค์ของแม่ลบรอยขี้ เมื่อไปถึงโรงเรียนเขาพบว่าเหมยอิงเป็นเพื่อนร่วมห้อง แล้วเชิงก็เข้ามาหาเรื่องอีก แต่ครูมาห้ามไว้ วันที่สอง เดรได้ไปเห็นเหมยอิงซ้อมไวโอลิน เดรเข้าไปคุยกับเหมยอิงจนรู้ว่าเธอจะต้องไปสอบเข้าเรียนที่สถาบันดนตรีแห่งปักกิ่ง ในช่วงเย็น เดรออกมาเดินตลาดกับแม่ เขาบังเอิญไปเห็นโรงเรียนสอนกังฟูขนาดใหญ่ เมื่อเดินเข้าไปเจอเชิงซ้อมอยู่ เขาก็หมดกำลังใจเดินออกมา แล้วก็ทะเลาะกับแม่ เช้าวันถัดไป เดรไปทัศนศึกษาที่พระราชวังต้องห้าม เหมยอิงเข้าไปทักทายตามปกติ แต่เดรเดินออกมา เพราะไม่อยากมีเรื่องกับเชิง แต่เดรก็แอบเอาน้ำไปราดใส่เชิง เมื่อเชิงกับเพื่อนเห็น จึงวิ่งตามมาแก้แค้น แต่ลุงซานเข้ามาช่วยไว้แล้วพาเดรไปรักษา

เดรชวนลุงซานไปที่โรงเรียนสอนกังฟู บุ๊กไปถึงที่ห้องเรียนของเชิง อาจารย์ของเชิงจึงทำควลงในการแข่งขันทัวร์นาเมนต์ ลุงซานจึงรับปากแข่งทำควลและจะสอนกังฟูให้กับเดร โดยเริ่มเรียนตั้งแต่วันหยุดคือวันเสาร์ เริ่มสอนโดยวิธีการถอดเสื้อ – แขนเสื้อ (ถอดเสื้อออก – แขนขึ้นไป – เอาลงมา – ทิ้งลงพื้น – เก็บขึ้นมา – แขนขึ้นไป) วันไปเรื่อยๆทั้งวัน วันที่สอง ก็สอนเช่นเดิม เช้าวันถัดไป เดรคุยกับเหมยอิง เธอชวนไปเทศกาลชิจี้(งานวาเลนไทน์ของคนจีน)ตอนทุ่มหนึ่งที่โรงหุ่นเจ็ด ในช่วงเย็น แม่เดรซื้อตั๋วมาชวนลุงซานไปงานครั้งนี้ด้วย เดรจึงสบโอกาสออกมาหาเหมยอิง แล้วก็สัญญาว่าจะไปดูการแข่งขันของกันและกัน วันต่อมา ลุงซานก็เริ่มสอนท่าทางต่างๆ “หนักหน่วงทุกท่วงท่า” “กังฟูอยู่ในทุกสิ่งที่เราทำ อยู่ในท่วงท่าการถอดเสื้อ การปฏิบัติต่อผู้คน” กังฟูไม่ได้มีแค่การเตะต่อยเท่านั้น คำที่เขาบอกกับเดรว่า “Sometimes the most important fights are the ones you avoid.” แต่ยังเป็นเรื่องของความเป็นผู้ใหญ่และความนิ่งสงบด้วย เช้าวันต่อมา ลุงซานพา

เครซึนรุดไฟไปบ้านเกิดลุงฮาน เพื่อไปดูบ่อน้ำมังกร ลุงฮานบอกว่า เขาก็เคยกิน พ่อลุงฮานพามากินบอกว่า เป็นน้ำทิพย์แห่งวิษยาศูรย์ เครเห็นผู้หญิงฝึกกังฟูอยู่กับงูแล้วประทับใจมาก เครฝึกกังฟูไปเรื่อยๆ

เครแอบพาหม่ยอิงออกไปเที่ยวนอกโรงเรียนตั้งแต่ช่วงสายๆ ช่วงบ่าย พ่อหม่ยอิงโทรมาบอกว่าคิวสอบไวโอลินเปลี่ยนแปลง อีก 20 นาทีจะแข่งขัน เดียวพ่อไปรับ เมื่อหม่ยอิงแข่งขันเสร็จ จึงโดนว่าและสั่งให้เลิกคบกับเคร เครได้รู้ความลับของลุงฮานว่าเขาก็มีครอบครัวและครอบครัวได้เสียชีวิตลงเพราะเขาขับรถชน เครไปอ้อมหม่ยอิงถึงหน้าบ้าน เมื่อถึงวันแข่งขัน หม่ยอิงก็มาเชียร์เครอยู่ข้างสนาม เครรู้สึกดีใจมาก เขาแข่งปกติจนเข้าไปถึงรอบตัดเชือก ได้แข่งกับเซ็ง ทั้งสองต่อสู้กันจนเครบาดเจ็บอย่างหนักที่ขา แต่เครก็กลับมาสู้ต่อจนชนะด้วยท่าไม้ตาย เซ็งยอมรับในผลการแข่งขันและหันไปคารวะลุงฮาน

เปรียบเทียบ ความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่าง The Karate Kid เวอร์ชัน 1984 และ เวอร์ชัน 2010

อยากที่ทราบๆ กันว่า The Karate Kid เป็นหนังริเมคมาจากผลงานจากยุค 80 ที่ได้รับความนิยมอย่างสูง แต่หลายๆ คนอาจจะเกิดหรือโตไม่ทันดูหนังเวอร์ชันเมื่อสิบกว่าปีก่อน ดังนั้นก่อนที่เราจะได้ชม The Karate Kid เวอร์ชันใหม่ มาดูกันก่อนดีกว่าว่าทั้งสองเวอร์ชันมีความเหมือน หรือ แตกต่างกันยังไงบ้าง

เนื้อเรื่อง

เวอร์ชัน ปี 1984 – เล่าเรื่องราวของ เดเนี่ยล หนุ่มน้อยผู้อ่อนโยนที่ย้ายบ้านมาอยู่เมืองใหม่ และถูกเพื่อนที่โรงเรียนกลั่นแกล้งไม่เว้นแต่ละวันจนกระทั่งเค้าได้เรียนรู้คาราเต้จากลุงชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่พาร์ตเมนต์เดียวกันและเพื่อนต่างวัยคนนี้ก็ไม่ได้สอนแต่เพียงคาราเต้เท่านั้น แต่ยังสอนให้รู้ถึงการเคารพตัวเอง และวิธีดำเนินชีวิตให้มีความสุขให้เขาอีกด้วย

เวอร์ชัน ปี 2010 – เล่าเรื่องของเด็กชายวัย 12 ขวบ เคร ปาร์กเกอร์ (เจเดน สมิธ) ที่ต้องระหาระเหินเดินทางตามแม่ของเขา (ทาราจี พี. เฮนสัน) ไปใช้ชีวิตที่จีนแผ่นดินใหญ่ ด้วยความแปลกถิ่นทำให้ เคร ต้องปรับตัวให้กับความแตกต่างด้านวัฒนธรรม แคมยังต้องตกเป็นลูกไล่ของ เซ็ง อังทพาลขาใหญ่ประจำห้อง แต่แล้วโชคชะตาก็พาให้เครได้มาพบกับ ฮัน (เฉินหลง) ปรมาจารย์กังฟู ที่สอนให้เคร รู้ว่ากังฟูไม่ได้มีแค่การเตะต่อยเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องของความซุขุมและความเอื้อเฟื้อด้วย

อาจารย์

เวอร์ชัน ปี 1984 – แพท โมริตะ รับบทเป็น มียากิ อาจารย์คาราเต้ของ เดเนี่ยล โดยบทที่วันนี้ส่งให้ลุงแพทถูกเสนอชื่อเข้าชิงออสการ์และลูกโลกทองคำในสาขานักแสดงสมทบชายยอดเยี่ยม จากความสำเร็จของ The Karate Kid ทำให้มีการสร้างหนังตามมาอีก 3 ภาค โดยลุงแพท ยังตามมารับบท มียากิ เช่นเคย

เวอร์ชัน ปี 2010 – เงินหลง รับบทเป็น ฮาน พรมาจารย์กังฟูชาวจีนของเคร โดยบทนี้ถือว่า เงินหลงได้รับบทที่ต้องใช้กังฟูซึ่งเป็นสิ่งที่เขาถนัด แต่เขาจะแสดงบทอาจารย์กังฟูได้ดีขนาดไหน คงต้องมาตามไปดูกันเอาเอง

ลูกศิษย์

เวอร์ชัน ปี 1984 – ราล์ฟห์ แม็คคิโอบี รับบท เดเนี่ยล ไอ้หนุ่มคาราเต้ที่ทำให้เขาโด่งดังไปทั่วโลก และกลายเป็นไอ้ดอลของวัยรุ่นในยุค 80 แม็คคิโอบี ทำให้เกิดท่านกกระเรียนที่ยังติดตามผู้ชมมาจนถึงวันนี้ ยังคงตามมา รับบทเดเนี่ยล จนถึงหนังภาค 3 (น่าเสียดายที่ แม็คคิโอบี ไม่ได้แสดงต่อในภาค 4 ไม่งั้นเราคงได้เห็นเขาเล่นประกบกับนางเอก ฮิลารี สแวงค์)

เวอร์ชัน ปี 2010 – จาเดน สมิธ (ลูกชายของ วิลล์ สมิธ) รับบทเป็น เคร หลังจากรับบทเป็นพ่อลูกกัน ใน The Pursuit of the Happiness วิลล์ สมิธ ก็สวมวิญญาณป้าดันอีกครั้งในฐานะ โปรดิวเซอร์ของ The Karate Kid ด้วยการส่งลูกชายตัวเองรับบทนำในหนังเรื่องนี้

บทที่ 5

ผลการศึกษา

สำหรับบทที่ 5 นี้มีผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความเป็นกังฟูของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา และวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1) เพื่อศึกษาความเป็นกังฟูของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา ซึ่งความเป็นกังฟูมี 3 รูปแบบ ดังนี้

5.1.1) ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม

5.1.2) ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน

5.1.3) ความเป็นกังฟูแบบใหม่

5.1.1) ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม

ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม แสดงผ่านการที่ผู้คนสมัยนั้นอาศัยอยู่ในป่า แวดล้อมไปด้วยต้นไม้ ผู้คนจึงสรรหากิจกรรมทำร่วมกันเพื่อให้เกิดความสามัคคีที่ดี กังฟูจึงกลายเป็นกีฬาที่เกิดขึ้นมาเพื่อให้ผู้คนได้ฝึกฝนร่างกาย และหลวงจีนได้ถือปฏิบัติเป็นประจำวันทางศาสนาที่นิยมปฏิบัติกัน หลังจากการนั่งสมาธิเป็นเวลานาน เพื่อให้ร่างกายไม่ทรุดโทรม

ภายใต้โครงสร้างทางสังคมที่มีการกำหนดหน้าที่ของแต่ละกลุ่มคน/ชนชั้นอย่างชัดเจน โดยมีระบบอาวุโสและระบบเครือญาติเป็นหัวใจในการกำหนดความสัมพันธ์และอำนาจ การควบคุมทางสังคมผ่านความเชื่อ ศาสนา และจารีต มีความเชื่อเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ/เคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีพิธีกรรมต่างๆ มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย

วิถีชีวิตในการเล่นกังฟู เป็นการเล่นเพื่อออกกำลังกาย กลุ่มคนที่เล่นจะเป็นผู้ชายแก่ๆหรือหลวงจีนในวัด ซึ่งในสมัยโบราณ มนุษย์อาศัยอยู่ในป่า เก็บและหาของป่ากินเพื่อประทังชีวิต และมักจะค้นหาวิธีการทำให้สุขภาพดี กังฟูเป็นกีฬานิกหนึ่งที่ทำให้ร่างกายแข็งแรง เล่นทีละคน วิธีการเล่นก็มาจากการเตะตอย การหลบ หลุมตัว มีการฝึกพลังลมปราณภายในอีกด้วย และเผยแพร่ให้แก่กลุ่มเพื่อนเท่านั้น ดังนั้น จึงยังไม่แพร่หลายมากนัก

สถานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของความเป็นกังฟู ด้วยสภาพสังคมในเวลานั้น ทำให้เกิดการ เล่นกังฟูในป่า ซึ่งมีความใกล้ชิดกับธรรมชาติและเงียบสงบ และวัดที่อยู่ของหลวงจีน เป็นสถานที่เผยแพร่ ศาสนาและที่พึ่งพิงทางจิตใจของผู้คน ช่วงเวลาในการเล่นกังฟู คือ ตอนเช้าและตอนบ่าย

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง “The Forbidden Kingdom” หนึ่งพืดหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่(2008) ได้ แสดงถึงความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม ดังนี้

ภาพยนตร์เรื่อง “The Forbidden Kingdom” หนึ่งพืดหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่(2008) นำเสนอความเป็น กังฟูแบบดั้งเดิม โดยเริ่มจากโครงสร้างทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยกษัตริย์ ขุนนางคือขุนศึกแห่งแม่ทัพหยก ชาวนาชาวไร่ และพ่อค้า มีระบบอาวุโสเป็นสิ่งที่กำหนดความสัมพันธ์สังเกตได้จากการที่เหล่าทหารทำตาม คำสั่งขุนศึกแห่งแม่ทัพหยก การควบคุมทางสังคมผ่านความเชื่อและศาสนาผ่านสถานที่อย่างวัด ซึ่งเป็นที่อยู่ ของหลวงจีน หมู่บ้านชนบทที่มีทุ่งหญ้าสีเขียว ผู้คนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการช่วยกันปลูกข้าว ทำ ไร่นาเพื่อนำมาเลี้ยงชีพ มีเด็กวิ่งเล่นกัน แสดงถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่าย

ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิมถูกนำเสนอผ่านเรื่องนี้ โดยเป็นส่วนประกอบย่อยของเรื่อง ผ่านตัวละคร หลัก 2 ตัวคือเซียนกังฟูผู้เสพยาติศูราที่เล่นกังฟูเป็นชีวิตประจำวัน หลวงจีนที่เล่นกังฟูเป็นอาชีพ และผู้ที่ ได้รับการถ่ายทอดคือพระเอกหรือเจ้านี่ที่หลุดมาจากปัจจุบัน ซึ่งเซียนกังฟูผู้เสพยาติศูรามีลักษณะเป็นคนแก่ ผอมกระเซิง ใบหน้าดูมอมแมม สกปรก แต่งกายด้วยชุดที่ทำจากผ้าเก่าๆ ขาดหลุดลุ่ย ซึ่งเป็นเสื้อผ้าในสมัย ราชวงศ์ซ่ง (ก่อนข้างจะเรียบง่าย เป็นเสื้อคลุมยาว ไม่มีสีฉูดฉาด) ใต้ 2-3 ชั้น พกพาน้ำเต้าที่บรรจุศูรา ติดตัว ทำทางดูขี้เล่น ไม่จริงจัง ตลก ถนัดวิชากังฟูหมัดเมา

เซียนกังฟูผู้เสพยาติศูราหรือลู่หยาน ผู้ที่เล่นกังฟูเป็นชีวิตประจำวัน มีวิชาหมัดเมารับกังฟูแห่งแดน ใต้ แสดงผ่านทางกรซกต๋อยซอกโดยผ่านทางมือ การหลบโดยใช้ลำตัว การเตะโดยใช้เท้า เขาออกมาช่วย พระเอกยามขับขันในตอนที่พระเอกกำลังจะถูกจับ เขาสามารถจัดการทหาร 3 คนด้วยวิชากังฟูได้ภายในเวลา อันสั้น โดยไม่ใช้อาวุธเลย ในตอนที่เจอทหารในโรงเตี๊ยม เขาใช้กระบองต่อสู้กับเหล่าทหารเพียงคนเดียวผ่าน การตี เตะ ทบ เพราะว่าพระเอกหรือเจ้านี่ยังไม่เป็นวิชากังฟู เขาสามารถใช้กังฟูเพื่อเอาตัวรอดได้อย่างดี ทีเดียว ในการต่อสู้กันระหว่างลู่หยานกับหลวงจีน เขาใช้วิธีการทำร้ายคู่ต่อสู้ด้วยวิธีการจี้จุดตั้งแต่แขนซ้าย หน้าอก และแขนขวา ทำให้คู่ต่อสู้สูญเสียพลังไปอย่างมาก หรือว่าจะเป็นในตอนที่เขาสามารถใช้ไหวพริบเพื่อ เอาชนะคู่ต่อสู้ได้ คือตอนที่ลู่หยานต่อสู้กับปีศาจผมหาว เธอกำลังจะตกลงไปในน้ำผา แต่เธอก็ใช้ผมหาวที่

มีขนาดยาวมารถคล้องหยาหน้าไว้ ลู่หยาหน้าจึงใช้ตัดผมนางปีศาจผมขาว และปล่อยให้เธอตกลงไปลู่หน้าผา เสียชีวิต

หลวงจีนที่เล่นกังฟูเป็นอาชีพ คุ่งและมีความรู้ มาดคุ่งๆ หัวล้าน โกงผม ใบหน้าดูสะอาด แต่งกายด้วยชุดคลุมสีขาวดูเก่าๆ ขาดหลุ่ลู่ ซึ่ง เป็นเสื้อผ้าในสมัยราชวงศ์ซ่ง (ก่อนข้างจะเรียบบาง เป็นเสื้อคลุมยาว ไม่มีสีฉูดฉาด) ใส่รองเท้าสีขาว มีกระบวน์ทำไม้ตาย คือทำหมัดตักเตน หมัดคอสรพิษ หมัดอินทรี หมัดนกกระเรียน และยิงธนูเป็น มีนิสัยจริงจังในบางครั้งอย่างเช่นตอนที่ลู่หยาหน้าโดนธนูยิง แล้วหลวงจีนตัดสินใจให้รออีก 2 วันถึงพาออกไปรักษา และมีนิสัยขี้เล่นในบางครั้งเช่นตอนที่พระเอก ลู่หยาหน้า หลวงจีนไป และวิหคทองคำต้องหาเดินทางผ่านทะเลทราย ลู่หยาหน้ารู้สึกหิวน้ำมาก จึงใช้เคล็ดลับวิชาเพื่อทำให้มีน้ำเกิดขึ้น แต่หลวงจีนกลับฉีใส่เพื่อล้อเล่นว่ามีน้ำไหลออกมาแล้ว

หลวงจีน มีทำไม้ตายคือพวกหมัดต่างๆ แสดงผ่านทางกรซกต๋อยศอกโดยผ่านทางมือ การหลบโดยใช้ลำตัว การเตะโดยใช้เท้า แสดงฝีมือตอนที่ได้ต่อสู้กับลู่หยาหน้า ทั้งคู่ต่างมีวิชากังฟูที่ถนัดและทำไม้ตายคนละแบบ แต่ก็สามารถต่อสู้กันได้อย่างดุเดือด ในตอนที่ทหารตามมาเจอในทุ่งดอกไม้ ท่านก็ประยุกต์ใช้ผ้าสีขาวต่อสู้กับเหล่าทหารจนสามารถเอาตัวรอดไปได้ หรือจะเป็นในตอนที่ท่านเข้าไปช่วยพระเอกในขณะที่พระเอกกำลังจะโดนตัดหัว โดยการยิงธนูใส่ทหารที่จะตัดหัวพระเอก และท่านเข้าไปคว้ากระบองก่อนตกลงในเตาเผาได้ทัน จึงใช้กระบองต่อสู้กับขุนศึกแห่งแม่ทัพหยก ท่านเป็นคนที่คุณให้ใช้กระบองเพื่อปลดปล่อยขุนหงอกง ทำให้ปฏิบัติการกิจได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดกังฟูคือพระเอกหรือเจสันที่หลุดมาจากปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเป็นผู้ชายวัยรุ่นหน้าตาบ่งบอกว่าเป็นเชื้อชาติอเมริกัน ผมสั้นหยิกสีทอง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าดูเก่า ขาดหลุ่ลู่ เป็นเสื้อผ้าในสมัยราชวงศ์ซ่ง ใส่ซ้อกันหลายชั้น มีหลากหลายสี มีกระบองติดตัวมาจากยุคปัจจุบัน มีภูมิลำเนา คือ พ่อเสียชีวิตแล้ว รู้ได้จากตอนที่นั่งคุยกับวิหค พระเอกมีนิสัยกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว พร้อมช่วยเหลือผู้มีพระคุณ เห็นได้จากกรที่พระเอกขี่ม้านำกระบองไปหาปีศาจผมขาว เพื่อนำยามารักษาลู่หยาหน้า โดยที่ตัวเองยังเล่นกังฟูไม่เป็น

พระเอกหรือเจสันที่หลุดมาจากปัจจุบันคือผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดกังฟู โดยผู้สอนคือเซียนกังฟูผู้เสพยัดคิดสุราและหลวงจีน โดยมีความเชื่อว่าต้องเคารพอาจารย์เป็นสิ่งสำคัญ อย่าอวดเก่ง ดังเช่นที่พระเอกฝึกกังฟูจนรู้สึกท้อ จึงไม่เชื่อมั่นในตัวอาจารย์ทั้งสองท่าน ลู่หยาหน้าจึงบอกกับพระเอกว่าควรเคารพอาจารย์ และทั้งสองคนจึงผลัดกันสอนในแต่ละช่วงเวลา คือ ช่วงเช้าและช่วงเย็น ผ่านสถานที่ที่มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ

อย่างเช่นป่า โดยพระเอกเริ่มฝึกเล่นกังฟูตั้งแต่การฝึกตัดหญ้าคาในทุ่งหญ้า ซึ่งใช้หลักการหวดเบาและตัดแรง ฝึกวิดพื้นเพื่อให้เกิดความว่องไว ฝึกประสาทสัมผัสกลางน้ำตก เตะต่อยกับไม้ไผ่ การฝึกใช้กระบองเพื่อฝึกความแม่นยำเป็นต้น เพื่อช่วยให้การฝึกพัฒนาขึ้นไปอย่างรวดเร็ว พระเอกได้แสดงฝีมือการต่อสู้ด้วยวิชากังฟู ในตอนที่ทหารตามมาที่ทุ่งดอกไม้ พระเอกได้ลองใช้กระบองเพื่อต่อสู้กับเหล่าทหาร และในตอนที่พระเอกก็ ม้านำกระบองมาหาปีศาจผมหาว พระเอกก็ได้ใช้กระบองเพื่อต่อสู้เช่นกัน ในตอนที่พระเอกกลับมาในยุค ปัจจุบัน ก็ยังสามารถใช้วิชากังฟูต่อสู้กับแก๊งค์โมฆของจนพวกมันกลัวและหนีไป

5.1.2) ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน

เมื่อเวลาผ่านไป หลายสิ่งหลายอย่างก็เกิดการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงวัฒนธรรมอย่างกังฟูที่มีการเปลี่ยนไปด้วย ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่านที่มีลักษณะดังนี้ ผู้เล่นเป็นผู้ชายวัยหนุ่ม และคนแก่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คนแก่เริ่มถ่ายทอดวิชากังฟูให้กับคนหนุ่ม คนแก่ยังคงมีลักษณะท่าทางและการแต่งกายเช่นเดิม แต่คนหนุ่มจะมีร่างกายที่แข็งแรง รูปร่างกำยำล่ำสัน สวมใส่ชุดแบบที่แยกเสื้อและกางเกง แล้วมีผ้าคาดเอว รองเท้ายังคงทำมาจากผ้า

ภายใต้โครงสร้างทางสังคมที่ประกอบด้วยกลุ่มคนหลากหลายมากขึ้น เกิดชนชั้นนายทุน ชนชั้นกลาง ข้าราชการ สังคมเปิดโอกาสให้ผู้คนเลื่อนสถานภาพได้ มีการคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถ โดยมีความสัมพันธ์เป็นทางการตามตำแหน่งหน้าที่การงาน การควบคุมทางสังคมผ่านสถาบันที่ทำหน้าที่ลงโทษ ประชากร คือ มีกฎหมาย เครื่องมือสำหรับการสร้างความสงบสุข/เสถียรภาพของสังคม วิธีชีวิตความเป็นอยู่พึ่งพาอาศัยตลาด และเทคโนโลยีมากขึ้น มีความเป็นปัจเจกบุคคล วิธีชีวิตได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก มีเสรีภาพในการใช้ชีวิตมากกว่าในอดีต โดยมีเงิน/รายได้เป็นเงื่อนไขในการกำหนด

วิถีชีวิตในการเล่นกังฟู วัตถุประสงค์ของการเล่นคือการป้องกันตัวและการต่อสู้จนพัฒนากลายเป็นอาชีพ กลุ่มคนจะเป็นผู้ชายวัยกลางคนและคนแก่ วิธีการเล่น ยังคงเป็นรูปแบบเดิม มีการเล่นเป็นกลุ่มเกิดขึ้น แต่เริ่มมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น โดยยังยึดติดกับตำราที่คนรุ่นเก่าใช้สอนคนรุ่นใหม่

เนื่องจากสภาวะทางสังคมที่มีการพัฒนาขึ้น ทำให้เกิดสถานที่ใหม่ๆขึ้น เช่น โรงเตี๊ยมหรือร้านอาหารที่เป็นแหล่งรวมตัวพบปะกันในบรรดาพ่อค้าทั้งหลาย รวมถึงการดื่มสุราที่มีมาอย่างยาวนานของคนจีน สุราเป็นเครื่องดื่มที่ทำให้ขาดสติได้ จึงทำให้ออกเกิดการทะเลาะวิวาทกัน และใช้กังฟูในการป้องกันตัวและต่อสู้ได้ อีกหนึ่งสถานที่คือบ้าน ที่อยู่อาศัยของมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับมนุษย์มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ลานหลัง

บ้านที่มีความกว้างจึงสามารถตอบโต้กับการเล่นกังฟูได้เป็นอย่างดี ช่วงเวลาเล่นเป็นในช่วงเช้าและช่วงเย็น มีการใช้ทุกส่วนของร่างกายเช่นเคย

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport” ขาเจาะเหล็ก(1988) ได้แสดงถึงความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน ดังนี้

ภาพยนตร์เรื่อง “Bloodsport” ขาเจาะเหล็ก(1988) ได้นำเสนอความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน โดยเริ่มจากโครงสร้างทางสังคม ภาพยนตร์ได้ฉายให้เห็นถึงพระเอกซึ่งเป็นทหารเข้ากรมเพื่อรับการฝึกฝน เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นข้าราชการรับใช้ชาติบ้านเมือง ที่มีระบบแบบใหม่โดยคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถและสมรรถภาพทางร่างกายโดยที่พระเอกมีวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว ซึ่งมีความสอดคล้องกับหน้าที่/ตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์แบบเป็นทางการที่ต้องอยู่ในกรม ไม่ได้ออกไปพบเจอผู้คน และมีกฎหมายเป็นเครื่องมือสำหรับสร้างความสงบสุข/เสถียรภาพของสังคม ดังเช่นในตอนที่พระเอกหนีออกจากกรม มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการออกไปตามจับพระเอกกลับมาฝึกในกรมเช่นเดิม วิธีชีวิตได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก เริ่มมีคนผิวดำเข้ามาร่วมแสดงภาพยนตร์อย่างเช่น ตำรวจที่มาตามจับพระเอก ผู้เข้าแข่งขัน หรือแม้กระทั่งกรรมการผู้ตัดสินบนเวที และวัฒนธรรมตะวันตกหล่อหลอมให้อ่องกงกลายเป็นสถานที่รวมตัวของมาเฟีย มีการพนันเกิดขึ้น ทำให้ผู้คนลุ่มหลงและติดการพนัน

ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่านถูกนำเสนอผ่านเรื่องนี้ โดยเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของภาพยนตร์เท่านั้น วัตถุประสงค์การเล่นกังฟูก็การเล่นและแข่งขันจนเป็นอาชีพ ผ่านนักแสดงตัวเอกอย่างท่านปรมาจารย์ของพระเอก ที่เป็นผู้ชายคนแก่ เก่ง มีความรู้ คิ้วเข้ม ไว้หนวดเครา ตัดผมสั้นในทรง undercut (ใช้เจลจัดแต่งทรงผมให้เสยไปอยู่ข้างหลัง ทั้งส่วนบนและด้านข้าง ซึ่งเป็นทรงผมที่ดังในยุค 90s และเป็นกระแสโดยศิลปินฮอลลีวูดอย่าง ทอม ครูซ) มีฐานะดี อยู่ในตำแหน่งระดับสูง แต่งกายด้วยชุดคลุมสีดำและสีขาว (เป็นเสื้อคลุมที่มีความยาวปกคลุมแขนและขา มีผ้าคาดเอว) ความเป็นอนุรักษ์นิยมหรือหัวโบราณ ที่มักจะสอนวิชากังฟูให้กับลูกหลานของตัวเอง

ท่านปรมาจารย์ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกังฟู แสดงผ่านการใช้ดาบตัดปีกหมวกที่พระเอกใส่อยู่ ในตอนที่พระเอกแอบเข้ามาวิ่งเล่นในบ้านของท่าน และเป็นผู้ที่ถ่ายทอดวิชากังฟูให้กับพระเอก โดยเริ่มสอนตั้งแต่ขั้นพื้นฐานที่ลานหลังบ้านบริเวณกว้าง สอนแบบตัวต่อตัว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้ฝึกเล่น โดยยึดตามตำราแผนภูมิพลังลมปราณของร่างกาย โดยสอนไปที่ตะจุดของร่างกาย มีการเตะ ต่อย หลบตัว ซึ่งเป็นการฝึกสมรรถภาพทางร่างกาย เพื่อใช้ในการป้องกันตัว และถ่ายทอดผ่านท่านั่ง เป็นการถ่ายทอดพลังกำลัง

ซึ่งท่านอาจารย์ใช้ไม้ตีที่บริเวณตัวพระเอก เปรียบเสมือนการที่โดนคู่ต่อสู้ทำร้าย รัศตัวพระเอกไว้กับไม้ไฟให้แน่นที่สุดให้ตัวอ่อนจะได้มีความแข็งแรงเป็นต้น และสอนโดยใช้สิ่งที่เป็นธรรมชาติ เช่น ใช้ไม้ไฟเพื่อฝึกความยืดหยุ่นของร่างกาย จับปลาเพื่อทดสอบประสามสัมผัส การลิ้มรสชาติอาหารบนโต๊ะเพื่อทดสอบประสาทสัมผัส การเตะน้ำแข็ง เตะไม้ให้แตก เตะลูกมะพร้าวเพื่อทดสอบความแข็งแรงของร่างกายเป็นต้น ช่วงเวลาที่เล่นเป็นช่วงเช้าและเย็น

ความเป็นกั๋งฟูแบบเปลี่ยนผ่านยังถูกนำเสนอผ่านนักแสดงอย่างพระเอกหรือแฟรง คุกซ์ ที่เป็นผู้ชายวัยรุ่น หน้าตาบ่งบอกว่าเป็นเชื้อชาติอเมริกัน ผสมสันสีทอง ร่างกายกำยำล่ำสัน มีความกล้าหาญ พุดจาเกลี้ยกล่อมเก่ง ทำทางกวนดิน ทำหน้าที่เข้ารับการฝึกอยู่ในกรมทหาร มักจะแต่งกายด้วยชุดคลุมหรือเสื้อกั๊ก

พระเอกหรือแฟรง คุกซ์ เป็นเด็กหนุ่มชาวอเมริกัน ที่บังเอิญเข้าไปวิ่งเล่นกับเพื่อนในบ้านของท่านปรมาจารย์แล้วโดนจับได้ พุดจาเกลี้ยกล่อมเก่งจนได้เรียนวิชากังฟู และมีวิชากังฟูเป็นความสามารถพิเศษ เขาเล่นกังฟูจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันดังเห็นได้จากการช่วยเหลือผู้อื่น หรือเล่นจนกลายเป็นอาชีพเพื่อเข้าแข่งขัน เนื่องจากพระเอกเข้าไปแข่งขันแทนพ่อบุญธรรมของเขา แต่ด้วยหน้าตาและท่าทางที่บ่งบอกถึงชนชาติอเมริกัน ทำให้ทางคณะกรรมการไม่เชื่อ พระเอกจึงต้องแสดงความสามารถโดยการทบอฐู 5 ก้อนด้วยพลังกำลังอย่างมากจนเป็นที่ตกใจของผู้แข่งขันคนอื่น หรือว่าจะเป็นการแสดงความสามารถในตอนที่พระเอกไปช่วยนักข่าวสาว จึงใช้ทักษะด้านประสาทสัมผัสในการคว้าเหรียญบนฝ่ามือ เพียงแค่วางเหรียญบนฝ่ามือและกำมือหนึ่งครั้ง พระเอกใช้ประสาทสัมผัสทำให้เหรียญพลิกเป็นอีกด้านได้เมื่อแบมือออก

ในสถานที่แข่งขันอย่างโรงเตี๊ยมที่มี 2 ชั้น มีที่นั่งเป็นอัฒจันทร์ไม้ 4-5 ชั้น มีกติกาในการแข่งขันคือ สัมคู่ต่อสู้ให้ได้ภายใน 45 วินาที พระเอกแข่งขันกับคู่ต่อสู้หลายเชื้อชาติ ผ่านการแข่งขันสุดหินอย่างเช่น พระเอกเจอคู่ต่อสู้ที่ร่างกายใหญ่ บึกบึน ชกต่อยแล้วไม่สะทกสะท้าน เมื่อเข้าตาจน พระเอกก็ใช้ไหวพริบโดยการใช้อวัยวะแทนหัวจนฝ่ายตรงข้ามเลือดไหล และชกไปที่ท้องและบริเวณจุดอ่อนของผู้ชาย พระเอกจึงสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ได้ และการแข่งขันสุดหินอีกเหตุการณ์หนึ่ง คือ พระเอกได้เข้ารอบชิงชนะเลิศ แข่งขันกับคู่ต่อสู้ที่เก่งมากเช่นกัน เมื่อคู่ต่อสู้โง่งมด้วยการสาธิตขบวนไล่ตาพระเอก ทำให้พระเอกสูญเสียการมองเห็น พระเอกจึงใช้ประสาทสัมผัสและใช้ทุกท่วงท่าในการฝึก การหลบตัว หมุนตัวเตะจนสามารถชนะได้อย่างใสสะอาด และได้รับดาบเป็นรางวัลแห่งความสำเร็จและกลับไปรับใช้ราชการต่อไป

5.1.3) ความเป็นกังฟูแบบใหม่

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาทั้ง 3 เรื่อง ทำให้เห็นถึงบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่ สมัยโบราณ เข้าสู่ยุคที่กำลังพัฒนา และตามมาด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้สังคมยิ่งเจริญขึ้นมา ซึ่งก็ย่อมส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมจีนอย่างกังฟูที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเผยแพร่สู่นานาชาติมากยิ่งขึ้น

เมื่อย่างก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 20 โลกก็กำลังเปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆกับกระแสโลกาภิวัตน์ที่กำลังขับเคลื่อนไป กระแสดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว (fluid) ของสถานะการไม่มีขั้วตรงข้าม (dichotomy) ที่เปลี่ยนแปลง สลับ โยกย้ายกันไปมาของสายธาร(flows)ในมิติต่างๆ อันอาจแบ่งตามทัศนะของอัปปาดูไร (Appadurai) ใน 5 มิติคือ มิติทางชาติพันธุ์ (ethnoscapes), มิติทางเทคโนโลยี (technoscapes), มิติทางการเงิน (finanscapes), มิติทางอุดมการณ์ (ideoscapes) และมิติทางด้านสื่อ (mediascapes) (Appadurai, Arjun, 1990: 295-310) กระแสสายธารวัฒนธรรมโลกาภิวัตน์ (global cultural flow) ของอัปปาดูไรคือความเคลื่อนไหวและเคลื่อนไหวกันอย่างซับซ้อนของสิ่งเหล่านี้

ความเป็นกังฟูแบบใหม่ ยังคงถูกถ่ายทอดผ่านนักแสดงปรากฏเป็นเพศชายเท่านั้น ซึ่งมีทั้งคนหนุ่มและคนแก่ และกำลังถูกเผยแพร่ไปสู่ต่างประเทศในฐานะกีฬาชนิดหนึ่ง โดยการเปิดเป็นโรงเรียนสอนกังฟูเกิดขึ้น สำหรับการแต่งกาย สวมใส่ชุดแบบที่แยกเสื้อและกางเกงแล้วมีผ้าคาดเอว มีการใส่ถุงเท้า และรองเท้าผ้าใบ

วิถีชีวิตในการเล่นกังฟู มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกกำลังกาย กลุ่มคนเป็นเพศชายที่มีทุกวัย ตั้งแต่เด็กวัยรุ่น วัยกลางคน และคนแก่ เนื่องจากเปิดรับสำหรับคนรุ่นใหม่ วิธีการเล่น ยังคงเป็นรูปแบบเดิม และสามารถเล่นเป็นกลุ่มได้ และสอนเป็นกลุ่มตามช่วงเวลา มีการใช้ทุกส่วนของร่างกายเช่นเคย

สำหรับสถานที่ก็คือโรงเรียน ซึ่งเปิดสอนให้กับคนทุกวัย มีทุกระดับชั้น โดยผู้สอนเป็นคนวัยกลางคน สอนชั้นละหลายๆคน เริ่มแบ่งเป็นสายขาวและสายดำ มีการเพิ่มกฎระเบียบเข้าไป เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถเลือกเรียนได้ตามช่วงเวลา

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง “Karate Kids” คาราเต้ คิดส์(2010) ได้แสดงถึงความเป็นกังฟูแบบใหม่ ดังนี้

จากโครงสร้างทางสังคม เนื่องด้วยกระแสโลกาภิวัตน์แพร่ขยายไปทั่วโลก ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสิ่งต่างๆ ในหลากหลายมิติ เช่นที่แม่และเดรสต้องย้ายมาอยู่ที่เมืองปักกิ่ง ประเทศจีนเพื่อทำมาหากิน และกังฟูจึงถูกเผยแพร่ไปยังประเทศต่างๆ ซึ่งอยู่ในลักษณะของการออกกำลังกาย เช่นตอนที่ลุงซานฝึกกังฟูในตอนเช้าเพื่อออกกำลังกายเป็นต้น มีโรงเรียนสอนกังฟูเปิดให้แก่ชาวต่างชาติได้เรียนรู้

ความเป็นกังฟูแบบใหม่ถูกนำเสนอผ่านเรื่องนี้ โดยเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของภาพยนตร์เท่านั้น วัตถุประสงค์การเล่นกังฟูคือการเล่นเป็นการออกกำลังกาย ผ่านนักแสดงตัวเอกอย่างลุงซานช่างซ่อมประจำอาร์ทเมนต์และเดรสเด็กหนุ่มที่เพิ่งย้ายมาอยู่ปักกิ่ง ซึ่งลุงซานมีลักษณะเป็นคนแก่ ตัดผมสั้น ไว้หนวด เริ่มมีผมหงอกขึ้นบ้าง ใบหน้าแก่ แต่งกายแบบสกปรก การแต่งกายอยู่ในยุคสมัยปฏิวัติจีนไว้ ซึ่งถูกคัดแปลงผสมผสานระหว่างแบบเสื้อตะวันตกและแบบเสื้อจีน อีกทั้งในยุคดังกล่าวยังได้ถือกำเนิดแบบเสื้อใหม่ในยุคนั้นคือ ชุดฟอร์มจางซาน มักจะใส่สีโทนมืดเช่น สีน้ำเงิน สีดำเป็นต้น หรือใส่เสื้อกล้ามสีขาวและกางเกงยีนส์ เน้นความสะดวกสบาย มีนิสซกมกเช่นในตอนที่ยินมาและมีแมลงวันมาเกาะ ลุงคนนี้ก็เอาไม้ตีแมลงวันมาตีและเอาตะเกียบที่กินอยู่คียบไปทิ้ง ชอบเก็บตัวอยู่ในห้อง จึงไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับใครสังเกตได้จากตอนที่แม่เดรสชวนไปเทศกาลซิจี้ แต่ลุงซานปฏิเสธ และพูดว่าไม่ชอบคนเยอะ มีความสามารถพิเศษคือ คิดของได้แม่นยำ เห็นได้จากตอนที่ลุงซานคิดฝ่าฝืนใส่คอเดรส

ลุงซานช่างซ่อมประจำอาร์ทเมนต์ แสดงฝีมือผ่านการที่เข้าไปช่วยเดรส ตอนที่ถูกพวกเงิง 6 คนรุมทำร้ายหน้าอาร์ทเมนต์ ลุงค่อยๆ สู้จากแขน ท้องและขาโดยใช้หลักการให้พวกเงิงชั้ดกันเอง และใช้แขนเสื้อกันหนาวที่เป็นผ้าของเด็กในกลุ่มเป็นอุปกรณ์ต่อสู้

เดรสเด็กหนุ่มที่เพิ่งย้ายมาอยู่ปักกิ่ง เป็นเด็กอายุเพียง 12 ปี เป็นคนผิวดำ ผมยาวและหยิกจึงต้องทักเป็ยแต่งกายด้วยเสื้อยืดสีฟ้าแขนยาว ใส่กางเกงวอร์ม ใส่รองเท้าผ้าใบสีดำ เพราะเป็นวิถีชีวิตของคนอเมริกัน บางครั้งก็ใส่เสื้อกล้ามเพื่อความสะดวกในการเล่นกังฟู มีนิสัยขี้เล่น พุดมาก ชอบบอวค่ง ขี้เกียจไม่ยอมคนชอบเอาคีน

เดรสเด็กหนุ่มที่เพิ่งย้ายมาอยู่ปักกิ่ง เดรสได้มีโอกาสฝึกกังฟู ซึ่งสอนโดยลุงซาน โดยมีหลักการที่ว่า “หนักแน่นทุกท่วงท่า ตั้งมั่น มีสมาธิและนิ่ง ” สำหรับวิธีการสอน ลุงซานสอนโดยการผูกไม้ไผ่ไว้กับมือ แล้วเริ่มสอนท่วงท่าต่างๆ การคัดตัว ยึดตัว วิดพื้น กระโดดเตะ ฝึกการเดาทางโดยใช้ฝ่ามือเป็นสื่อกลางระหว่างเดรสและลุงซาน ซึ่งลุงซานจะติงกว่าเดรสจะเดาทางได้ ฝึกการจ้องมอง ฝึกการกางขาบนคาดฟ้า

วิถีชีวิตในการเล่นกังฟู เป็นการเปิดมิติใหม่ของการเล่นกังฟูคือการมีโรงเรียนเปิดสอนกังฟูสำหรับคนทุกเพศ ทุกวัย เห็นได้จากการที่มีเด็กผู้ชายผมสั้น ผู้หญิงทักผมเปียมาเรียนอยู่ โรงเรียนมีสนามหญ้าอยู่ตรงกลาง และมีลานที่เป็นอิฐอยู่ล้อมรอบ เป็นที่สำหรับผู้ฝึกใส่ชุดสีแดงมีขอบตรงบ่าในชั้นเริ่มต้น และผู้ที่เชี่ยวชาญที่ได้สายดำแล้วจะฝึกในโรงยิมสีครีม-เขียวเหมือนตอนที่ใช้แข่งขัน เป็นแบบแทนที่ใช้แข่งมวยไทย บนพื้นมีลวดลายหยิน-หยางขาวดำอยู่ ที่กันเป็นสีแดง ใส่ชุดสีดำมีขอบขาวตรงบ่า มีตราประจำโรงเรียนคือคนที่กำลังทำท่าเตะแบบกังฟูอยู่หน้าโรงเรียน เป็นสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ และเขียนชื่อโรงเรียนด้วยตัวอักษรสีทองขนาดใหญ่ มีประตูโรงเรียนขนาดใหญ่สีเขียว

การแข่งขันกังฟูมีกฎระเบียบกติกามากขึ้น คือ แข่ง 2 แต้มชนะในรอบแรก และ 3 แต้มสำหรับรอบชิงชนะเลิศ จากการแข่งขันระหว่างเครกับเจิง แสดงให้เห็นว่ายังมีโรงเรียนที่สอนกังฟูที่มีไว้เพื่อรังแกผู้อื่นหวังแต่จะเอาชนะผู้อื่น ด้วยหลักการที่ว่า “ไม่ใจอ่อนปราณี” แต่แล้ววิชากังฟูที่เอาไว้ช่วยเหลือผู้อื่นก็เอาชนะโรงเรียนที่สอนกังฟูแบบผิดๆด้วยใจที่กล้าหาญและยืนหยัดในการต่อสู้ของเคร

5.2) เพื่อศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนของอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา ซึ่งความเป็นกังฟูในรูปแบบต่างๆมีวิธีการสร้างภาพตัวแทนผ่านภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง ดังนี้

สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนของภาพยนตร์อเมริกาผ่านภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง โดยใช้รหัสวรรณกรรมภายใต้หัวข้อเรื่องตัวละคร เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกาย ฉากและสถานที่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างของความเป็นกังฟูในรูปแบบต่างๆ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1) ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิมมีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ The Forbidden Kingdom ” หนึ่งพืดหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่ (2008)

5.2.2) ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่านมีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ Bloodsport ” ขาเจาะเหล็ก (1988)

5.2.3) ความเป็นกังฟูแบบใหม่มีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ Karate Kids ” คาราเต้ คิดส์ (2010)

5.2.1) ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิมมีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “ The Forbidden Kingdom ” หนึ่งพืดหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่ (2008)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ นำเสนอความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม โดยเริ่มจากโครงสร้างทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยกษัตริย์ ขุนนางคือขุนศึกแห่งแม่ทัพหยก ชาวนาชาวไร่ และพ่อค้า มีระบบอาวุโสเป็นสิ่งที่กำหนดความสัมพันธ์เห็นได้จากกรที่เหล่าทหารทำตามคำสั่งขุนศึกแห่งแม่ทัพหยก การควบคุมทางสังคมโดยผ่านความเชื่อและศาสนาผ่านสถานที่อย่างวัด ซึ่งเป็นที่อยู่ของหลวงจีน หมู่บ้านชนบทที่มีทุ่งหญ้าสีเขียว ผู้คนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกันแสดงถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่าย

ความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิมถูกนำเสนอผ่านเรื่องนี้ โดยเป็นส่วนประกอบย่อยของเรื่อง ผ่านตัวละครหลัก 2 ตัวคือเซียนกังฟูผู้เสพยัดดิสสุราที่เล่นกังฟูเป็นชีวิตประจำวัน หลวงจีนที่เล่นกังฟูเป็นอาชีพ และผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดคือพระเอกหรือเจสันที่หลุดมาจากปัจจุบัน ซึ่งเซียนกังฟูผู้เสพยัดดิสสุรามีลักษณะเป็นคนแก่ ผอมกระเซิง ใบหน้าดูอมมแมม สกปรก แต่งกายด้วยชุดที่ทำจากผ้าเก่าๆ ขาดหลุดลุ่ย ซึ่งเป็นเสื้อผ้าในสมัยราชวงศ์ซ่ง (ก่อนข้างจะเรียบง่าย เป็นเสื้อคลุมยาว ไม่มีสีฉูดฉาด) ใต้ 2-3 ชั้น พกพาขวดน้ำเต้าที่บรรจุสุรา

ติดตัว สะพายกระเป๋าที่มีลักษณะคล้ายย่ามที่ดูขาคๆเก่าๆ ในนั้นต้องมีภาชนะบรรจุเหล้าอยู่ ใส่รองเท้าเก่าๆสีดำ มีม้าเป็นยานพาหนะ ทำทางคู่มือเล่น ไม่จริงจัง ตลก ถนัดวิชากังฟูหมัดเมา

ด้วยความที่เซียนกั๋งฟูเสัพยัดิตสุรามีสลักษณะผมกระเซิง ใบหน้าดูมอมแมม สกปรก ทำให้การแต่งกายเป็นแบบซึ่งเป็นเสื้อผ้าในสมัยราชวงศ์ซ่ง (ก่อนข้างจะเรียบง่าย เป็นเสื้อคลุมยาว ไม่มีสีฉูดฉาด) ใต้อัน 2-3 ชั้น และสภาพเสื้อผ้าดูเก่า ขาคๆ ซึ่งเสื้อผ้าส่วนใหญ่จะเป็นสีโทนมืดเช่นสีน้ำเงิน ที่แสดงถึงความสงบ ก้าวหน้า อิศระ และมิตรภาพ สีน้ำตาลที่แสดงถึงอายุยืน นิ่งสงบ และสิ่งสกปรก ใส่รองเท้าเก่าๆสีดำ ที่หมายถึงความสกปรก ความน่าเชื่อถือ ความจริงจัง

ภาพที่ 5.1 เซียนกั๋งฟูเสัพยัดิตสุรา

ที่มา : <http://content.mthai.com/data/16/1/2008-04-09/22544/detail/images/3>

หลวงจีนที่เล่นกังฟูเป็นอาชีพ เป็นผู้ชายวัยกลางคน เป็นคนมีความรู้ หัวล้าน โคนผม อาศัยอยู่ในวิหารและวัด ใส่ลูกประคำ นุ่มขาวห่มขาว มีลักษณะนิสัยขี้เล่น แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความเป็นผู้ใหญ่ มีศีลธรรม กล้าตัดสินใจ ดูเป็นคนที่มีความสงบ กิจวัตรประจำวันคือ สวดมนต์ นั่งสมาธิ และมีความสามารถพิเศษคือขี่ม้าเก่ง

หลวงจีนเป็นพระ อาศัยอยู่ในวิหารหรือวัด ส่งผลให้การแต่งกายเป็นแบบนุ่มขาวห่มขาวเพื่อแสดงถึงความบริสุทธิ์ รองเท้าสีขาว ซึ่งสีขาวหมายถึงความเลื่อมใสศรัทธา สะอาด บุญกุศล

ภาพที่ 5.2 หลวงจีนอยู่ในวัด

ที่มา : <http://www3.mampost.com/movie/inter/view/The-Forbidden-Kingdom/>

พระเอกหรือเจ้านี่ที่หลุดมาจากปัจจุบัน มีลักษณะเป็นผู้ชายวัยรุ่น หน้าตามีเชื้อชาติอเมริกัน ผมสั้น หยิกสีทอง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าเก่า ขาดหลุดลุ่ย เป็นเสื้อผ้าในสมัยราชวงศ์ซ่ง ไล่ซ้อนกันหลายชั้น มีหลากหลายสี การที่อาศัยอยู่ในป่า ต้องเดินทาง ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องใส่เสื้อผ้าชุดละหลาย ๆ วัน มีกระบองติดตัวมาจากยุคปัจจุบัน มีภูมิลัษณ์ คือ พ่อเสียชีวิตแล้ว และมีนิสัยกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว พร้อมช่วยเหลือผู้มีพระคุณ

ภาพที่ 5.3 พระเอกหรือเจ้าน

ที่มา : http://group.wunjun.com/zoom_master_mini_hd_one2up/topic/569649-25480

ในส่วนของสถานที่นั้น ที่มีความเกี่ยวข้องกับกังฟูทั้งการเล่นและการฝึกกังฟู ก็คงหนีไม่พ้นจากป่า ด้วยสภาพแวดล้อมในยุคโบราณที่จะมีแต่ต้นไม้ จึงเป็นป่าไม้ ซึ่งต้นไม้บ่งบอกถึงความเป็นจีน และให้ความหมายว่ายังไม่เจริญ ล้าหลังอยู่ บรรยากาศอยู่ในความเงียบสงบส่งเสริมให้เกิดสมาธิได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การฝึกกังฟูมีการพัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว วิธีชีวิตของการอยู่ในป่าของทั้งสามคน คือ การก่อฝืนฝืนไฟ เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย และต้มน้ำร้อนกิน เพื่อพักผ่อนและเดินทางต่อไปผ่านทะเลทราย ภาพยนตร์เผยให้เห็นถึง การหลบพักอยู่ในถ้ำและการก่อกองไฟเพื่อให้แสงสว่าง

ภาพที่ 5.4 กลุ่มยาน พระเอกและวิหคอยู่ในป่า

ที่มา : <http://content.mthai.com/data/16/1/2008-04-09/22544/detail/images/0>

เมื่อนึกถึงหลวงจีน ทุกคนย่อมนึกถึงวัด ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของท่าน หลวงจีนในเรื่องนี้ก็เช่นกัน ท่านอาศัยอยู่ในวิหาร ที่อยู่ในป่าลึก ภายในเต็มไปด้วยใบเมฆงม มีรูปปั้นต่างๆ ซึ่งเป็นสถานที่ที่กว้างพอที่จะจัดวิทยายุทธออกมาประลองกันได้ระหว่างกลุ่มยานและหลวงจีน และวัด หนึ่งฉายให้เห็นถึงณที่น้อยกำลังฝึกกังฟูด้วยความตั้งใจที่ลานวัด ตอนที่กลุ่มยานได้รับบาดเจ็บ ทุกคนพากลุ่มยานมาพักรักษาตัวที่วัด ตามความเชื่อของคนในสมัยนั้น เมื่อถึงช่วงเวลาค่ำมืด จึงจุดเทียนเล่มแดงจำนวนมาก เพื่อให้แสงสว่าง บ่งบอกว่ายังอยู่ในช่วงโบราณ ยังไม่พัฒนา

ในสังคมของความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม ล้วนต้องมีร้านอาหารเกิดขึ้น หรือเรียกว่าโรงเตี๊ยม เป็นสถานที่ที่เป็นแหล่งพบปะสังสรรค์กันของเหล่าขุนนางและชนชั้นระดับพ่อค้า มีการแสดงของกลุ่มผู้หญิง เพื่อดึงดูดลูกค้ากลุ่มผู้ชาย ซึ่งร้านอาหารมีที่กันไม้ไว้สำหรับความเป็นส่วนตัวของผู้คน มีตะเกียงไว้จุดเทียนแดงเป็นจำนวนมาก บ่งบอกว่ายังอยู่ในช่วงโบราณ ยังไม่พัฒนา มีเสื่อประดับอยู่ด้านบนกำแพงปล่อยห้อยลงมา มีโคมไฟเป็นสีเหลืองแล้วมุงด้วยกระดาษบางๆ ประตูหน้าต่างเป็นเส้นลวดแล้วมุงด้วยกระดาษบางๆ ผู้คนสามารถมองเข้าไปดูภายในได้ ให้ความรู้สึกโบราณ ภายในมีบรรยากาศที่คึกคัก เต็มไปด้วยผู้คนที่มาพบปะพูดคุยกัน หรือบางคนก็มาเพื่อกินเหล้ากับผู้หญิง ซึ่งสุราทำให้สติลดน้อยลง เกิดการทะเลาะขึ้นได้ ร้านอาหารจึงกลายเป็นสถานที่เล่นกังฟูโดยบังเอิญของกลุ่มหยาน พระเอก และเหล่าทหาร

ภาพที่ 5.5 พระเอกและคู่หยานอยู่ในร้านอาหาร

ที่มา : <http://www3.mampost.com/movie/inter/view/The-Forbidden-Kingdom/>

5.2.2) ความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่านมีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “**Bloodsport**” ขาเจาะเหล็ก (1988)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ นำเสนอความเป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน โดยพิจารณาจากโครงสร้างทางสังคม พระเอกเป็นทหาร ซึ่งอยู่ในชนชั้นข้าราชการรับใช้ชาติบ้านเมือง ที่มีระบบแบบใหม่โดยคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถและสมรรถภาพทางร่างกายโดยที่พระเอกมีวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว มีร่างกายที่กำยำล่ำสัน มีความสัมพันธ์แบบเป็นทางการที่ต้องอยู่ในกรม และมีกฎหมายเป็นเครื่องมือสำหรับสร้างความสงบสุข/

เสถียรภาพของสังคม ดังเช่นในตอนที่พระเอกหนีออกจากกรม มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการออกไปตามจับ พระเอกกลับมาฝึกในกรมเช่นเดิม

ความเป็นกั๋งฟูแบบเปลี่ยนผ่านถูกนำเสนอผ่านเรื่องดังกล่าว โดยเป็นส่วนประกอบย่อยของเรื่อง ผ่านตัวละครหลัก 2 ตัวคือท่านปรมาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกั๋งฟูและพระเอกที่พุดจาเกลี้ยกล่อมจนได้เรียนกั๋งฟู ซึ่งท่านปรมาจารย์เป็นผู้ชายที่มีอายุมากที่สุดเกิดจากใบหน้า มีหนวด ไว้ผมสั้นแล้วทาเลจัดทรงผมเพื่อความเรียบร้อยและความสะดวกในการเล่นกั๋งฟู มีรูปร่างใหญ่ กำยำล่ำสัน และมีร่างกายแข็งแรงเนื่องจากเล่นกั๋งฟูเป็นประจำทุกวัน ท่านมีความเชี่ยวชาญเรื่องการใช้ดาบ มีอาชีพเป็นขุนนาง ลักษณะนิสัยจึงอยู่ภายในกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดและมีแบบแผน ท่านย้ายบ้านมาอยู่ในอเมริกาเนื่องจากสงครามในยุคนั้น แต่ได้เสียลูกชายไป และยังคงใช้ชีวิตที่มีความเป็นญี่ปุ่นอยู่กับภรรยาแต่เพียงลำพัง และได้รับพระเอกเป็นลูกบุญธรรมเพื่อมาสืบทอดวิชากั๋งฟูดังกล่าว

เนื่องจากท่านปรมาจารย์เป็นคนแก่ที่มีลักษณะนิสัยเคร่งครัด จริงจัง มีอาชีพเป็นขุนนาง ทำให้เสื้อผ้าที่สวมใส่มีลักษณะเป็นทางการ อย่างเช่นในวันที่ออกไปทำธุระข้างนอก ท่านจะสวมเสื้อเชิ้ตลายสก๊อตแขนยาวสีน้ำตาล มีเสื้อคลุมสีครีม ใส่เข็มขัด กางเกงขายาวสีน้ำตาลอ่อน เพื่อความสุภาพ เรียบร้อย ในตอนที่ท่านอยู่บ้าน ก็ยังคงใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว หรือจะใส่เป็นชุดคลุมสีขาวมีลวดลายขวางๆ แสดงถึงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ชุดที่ใช้ฝึกกั๋งฟูส่วนใหญ่จึงเป็นชุดคลุมสีดำ มีผ้าคาดเอว ไม่มีลวดลาย เพื่อใช้บอกถึงตำแหน่งผู้ที่ฝึกกั๋งฟูได้อย่างประสบความสำเร็จแล้ว ซึ่งสีดำหมายถึงอำนาจ ความเชี่ยวชาญ ความเข้มแข็ง และความน่าเชื่อถือ ซึ่งในหนังเปรียบเหมือนความเข็มโหดในการฝึก

พระเอกหรือแฟรง คุกซ์ ที่พุดจาเกลี้ยกล่อมจนได้เรียนกั๋งฟู เป็นผู้ชายวัยรุ่น หน้าตาบ่งบอกว่า เป็นเชื้อชาติอเมริกัน ผมสีทองสั้นหยิก ร่างกายกำยำล่ำสัน มีกล้ามเนื้อมัดๆ ลักษณะนิสัย มีความกล้าหาญเห็นได้จากตอนที่เพื่อนพาแฟรง คุกซ์เข้าไปวิ่งเล่นในบ้านของท่านปรมาจารย์ เมื่อเจ้าของบ้านเห็น เพื่อนทุกคนต่างหนีไป แต่แฟรง คุกซ์กลับอยู่ตรงนั้นเพื่อที่จะถามเรื่องดาบที่วางอยู่ พุดจาเกลี้ยกล่อมเก่งเห็นได้จากตอนที่ท่านปรมาจารย์พาแฟรง คุกซ์ไปคูหึ่งลูกชายที่กราบไหว้อยู่ พระเอกจึงพยายามพุดเกลี้ยกล่อมให้ท่านสอนกั๋งฟูให้ ท่าทางกวนตีนสังเกตได้จากตอนที่เจ้าหน้าที่ทางราชการวิ่งไล่ตามพระเอกในฮ่องกง ทำหน้าที่เข้ารับการฝึกอยู่ในกรมทหาร

พระเอกหรือแฟรง ดูกซ์ มีท่าทางขี้เล่น มีอาชีพเป็นทหาร ทำให้เสื้อผ้าที่สวมใส่มีลักษณะเป็นทางการ อย่างเช่นใส่เสื้อกั๊กสีดำ เสื้อคลุมสีดำ กางเกงสีขาวย ตอนหนีกลับบ้าน ตอนอยู่บ้าน ก็จะใส่เสื้อคลุมสีเขียวอ่อน หรือจะเป็นเสื้อเชิ้ตสีน้ำเงินที่ยังคงรักษาความเรียบร้อย แม้ในตอนไปฮ่องกง พระเอกก็จะใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีน้ำตาลอ่อน พระเอกออกไปทานข้าวกับเพื่อนก็ยังคงความเป็นทางการ โดยใส่เสื้อเชิ้ตสีดำ เสื้อคลุมสีเหลือง กางเกงสีดำ และชุดที่พระเอกใช้ฝึกกังฟูจะเป็นชุดคลุมสีขาว ซึ่งสีขาวใช้แทนผู้ที่เริ่มฝึกกังฟู สีขาวหมายถึงความบริสุทธิ์ในการเริ่มต้นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการแข่งขันทัวร์นาเมนต์ที่ได้ดิน พระเอกใส่เสื้อคลุมสีดำมีตัวอักษรสีแดงในการแข่งขันวันแรก เพื่อให้ความรู้สึกรู้สึกแก่ผู้แข่งขันคนอื่นว่าพระเอกมีความเชี่ยวชาญในวิชากังฟู และในการแข่งขันวันที่สอง พระเอกใส่เสื้อคลุมสีแดงที่ในประเทศจีนมีความเชื่อว่าจะมีความโชคดีเพื่อเป็นการข่มขวัญคู่ต่อสู้เช่นกัน การแข่งขันวันที่สาม พระเอกใส่เพียงกางเกงสีดำตัวเดียว เพียงสะดวกต่อการแข่งขัน

ภาพที่ 5.6 ท่านปรมาจารย์กำลังสอนพระเอกอยู่

ที่มา : <http://m.exteen.com/blog/mihk2002/20090508/bloodsport-8211-1988-newt-arnold>

ในโอกาสพิเศษ อย่างเช่นในตอนที่พระเอกฝึกวิชากังฟูได้สำเร็จแล้ว จะมีพิธีการมอบดาบให้แก่พระเอก พระเอกใส่ชุดชุดคาดะสีน้ำตาลที่หมายถึงความทนทาน มั่นคง และเข้มแข็งที่อดทนฝึกวิชานสำเร็จ และปักลายไม้ไผ่สีทองตรงแขนทั้งสองข้างเช่นกัน ซึ่งต้นไม้ก็เป็นสัญลักษณ์ของชาวจีนอยู่แล้ว และสีทองหมายถึงชัยชนะ ความสุข ความเคารพ น่าเกรงขาม ปราบปรามอำนาจและความมุ่งมั่น ซึ่งในหนังได้นำสีทองมาสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จ และในตอนที่พระเอกแข่งขันจนชนะ คณะกรรมการมอบดาบให้พระเอก

พระเอกสวมใส่ชุดคลุมสีดำปักตัวอักษรสีแดงเช่นกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นทางการและแสดงความเคารพต่อพิธีมอบดาบดังกล่าว

ภาพที่ 5.7 ตอนมอบดาบที่พระเอกฝึกกังฟูสำเร็จแล้ว

ที่มา : <http://www.dailymotion.com/video/x2ykyug>

สำหรับสถานที่ที่ใช้ฝึกกังฟูก็คือบ้านและโรงเรียน ทั้งท่านปรมาจารย์และพระเอกล้วนใช้บ้านเป็นสถานที่ในการฝึกกังฟู แต่ท่านปรมาจารย์เป็นเจ้าของบ้าน บ้านจึงถูกนำเสนอความเป็นโบราณ วิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ซึ่งเห็นได้จากผ้าม่านหน้าต่างประตูเป็นแผ่นเสื่อที่สานกันสีออกครีมๆ สีทาบานเป็นสีครีม หน้าต่างเป็นกระจก สำหรับมุมที่มีความสำคัญอย่างมุมที่ใช้วางดาบ จึงถูกตกแต่งด้วยก้อนหินต่อกันจนเป็นกำแพง โต๊ะเก้าอี้เป็นไม้ มีการปลูกไม้เลื้อยหลังบ้าน ซึ่งสถานที่ฝึกกังฟูส่วนใหญ่จะเป็นลานหลังบ้านที่มีพื้นที่ใช้สอยขนาดใหญ่ ล้อมรอบไปด้วยธรรมชาติอย่างต้นไม้และใบไม้ สามารถสร้างที่บังแดดด้วยผ้าสีขาวและไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ปลูกเสื่อผืนใหญ่เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ได้ มีลมพัดมาเป็นระลอกให้ความรู้สึกเย็นสบาย ซึ่งมีบรรยากาศที่เงียบสงบเหมาะสำหรับผู้คนที่ต้องการสมาธิอย่างสูง นับได้ว่าสถานที่ดังกล่าวเอื้ออำนวยต่อการฝึกกังฟูเป็นอย่างยิ่ง

ภาพที่ 5.8 พระเอกฝึกกังฟูอยู่ที่บ้าน

ที่มา : <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=zero1408&month=30-08-2013&group=31&gblog=42>

สำหรับสถานที่แข่งขันของพระเอกอย่างโรงเตี๊ยม สร้างขึ้นจากไม้ มี 2 ชั้น ประดับประดาด้วยกรอบรูปที่มีตัวอักษรจีน มีอฒจรรย์ไม้จำนวน 4-5 ชั้น ซึ่งบ่งบอกถึงความโบราณ มีธงประจำชาติ 4 ธง เพื่อต้อนรับผู้แข่งขันจากชนชาติต่างๆ มีป้ายสีแดงตัวอักษรสีขาว ป้ายสีดำตัวอักษรสีขาว มีเวทีสี่เหลี่ยมคลุมด้วยผ้าใบสีขาว มีแท่นให้คณะกรรมการนั่ง 3 คน คลุมด้วยผ้าสีดำ ลวดลายมังกรสีทอง มีศาลเจ้าไหว้พระเจ้าหน้าที่ตามความเชื่อของคนจีนอยู่ด้านบนของแท่นคณะกรรมการ มีคบบเพลิงอยู่ด้านข้างทั้งสองข้าง มีป้ายบอกชื่อผู้ที่ทำการแข่งขันในขณะนี้ ซึ่งเป็นแบบใส่ป้ายชื่อสอดเข้าไป มีชื่อภาษาอังกฤษคอยกำกับด้วยแสดงถึงการรับเอาภาษาตะวันตกมาใช้ ประดับด้วยหลอดไฟเล็กๆ หลายดวง ทำให้มีความสว่างเพียงพอต่อการแข่งขัน บรรยากาศลึกลับ เต็มไปด้วยผู้คนที่มาเล่นการพนัน

ภาพที่ 5.9 สถานที่แข่งขันอย่างโรงเตี๊ยม

ที่มา : <http://m.exteen.com/blog/mihk2002/20090508/bloodsport-8211-1988-newt-arnold>

5.2.3) ความเป็นกังฟูแบบใหม่มีวิธีการสร้างภาพตัวแทน ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง “Karate Kids” คาราเต้ คิตส์ (2010)

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์อเมริกาทั้ง 3 เรื่อง ทำให้เห็นถึงบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่สมัยโบราณ เข้าสู่ยุคที่กำลังพัฒนา และตามมาด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้สังคมยิ่งเจริญขึ้นมา ซึ่งก็ย่อมส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมจีนอย่างกังฟูที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเผยแพร่สู่นานาชาติมากยิ่งขึ้น

ความเป็นกังฟูแบบใหม่ถูกนำเสนอผ่านเรื่องนี้ โดยเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของภาพยนตร์เท่านั้น วัตถุประสงค์การเล่นกังฟูคือการเล่นเป็นการออกกำลังกาย ผ่านนักแสดงตัวเอกอย่างลุงฮานช่างซ่อมประจำอพาร์ทเมนต์และเด็กหนุ่มที่เพิ่งย้ายมาอยู่ปักกิ่ง ซึ่งลุงฮานมีลักษณะเป็นผู้ชายแก่ๆ มีหนวดเครา ้วยห้าสิบกว่าปี ที่สูญเสียครอบครัวไปเมื่อสี่ห้าปีมานี้จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่เขาเป็นคนขับเอง ทำให้รู้สึกเสียใจอย่างมาก และโทษว่าตัวเองเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกและภรรยาต้องเสียชีวิต หลังจากนั้นจึงอยู่ตัวคนเดียวมาโดยตลอด และยังคงเก็บรถไว้อยู่ในบ้าน ซึ่งบ้านของเขา ปลุกต้นไม้ไว้ที่สวนหลังบ้าน ประดูเป็นไม้ กดน้ำจากก๊อกกิน บ่งบอกถึงความโบราณ อยู่ในวิถีชีวิตดั้งเดิม มีอาชีพเป็นช่างซ่อมของอพาร์ทเมนต์ที่เรพักในปักกิ่ง พกกล่องอุปกรณ์แบบ 4 เหลี่ยมเวลาไปทำหน้าที่ มีห้องทำงานสำหรับอยู่คนเดียว ปลุกต้นไม้ไว้ในห้องจำนวน 2-3 ต้น แสดงถึงความอบอุ่น มีพัดลมแก่เครื่องเดียว แสดงถึงความเป็นอยู่ของชนชั้นล่าง มีวิทยุเครื่องเก่าๆ บ่งบอกถึงวิธีการรับรู้ข่าวสารของคนแก่ และพวกของเก่า การจัดวางของเกะกะ ไม่เป็นระเบียบ

ลักษณะนิสัยชอบเก็บตัวอยู่ในห้องทำงานหรือที่บ้านสังเกตได้จากเขามีห้องทำงานเฉพาะของเขา ซึ่งมีโต๊ะและเก้าอี้ตัวเดียว ไม่ค่อยสูงสิงกับใคร ไม่ชอบพบปะผู้คนสังเกตได้ตอนที่เดรไปถามหาลุงฮาน พบพวกลุงแก่ๆ นั่งสังสรรค์ปาร์ตี้กันอยู่ แต่ไม่มีลุงฮานอยู่ด้วย ไปไหนมาไหนคนเดียว สังเกตได้จากตอนที่ลุงฮานกลับมาจากช่วยเดรไว้ได้ทันพอดีจากพวกเด็กอันธพาล

เนื่องจากลุงฮานอยู่ในยุคที่กำลังพัฒนา ทำให้ลุงฮานมีการแต่งกายแบบสกปรก การแต่งกายอยู่ในยุคสมัยปฏิวัติซินไฮ่ ซึ่งถูกตัดแปลงผสมผสานระหว่างแบบเสื้อตะวันตกและแบบเสื้อจีน อีกทั้งในยุคดังกล่าวยังได้ถือกำเนิดแบบเสื้อใหม่ในยุคนั้น คือ ชุดฟอร์มจางซาน มักจะใส่สีโทนมืดเช่น สีน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความสงบ

ก้าวหน้า อีสระ และมิตรภาพ และสีดำ ที่หมายถึงความสกปรก ความน่าเชื่อถือ ความจริงจัง เป็นต้น หรือ ใส่เสื้อกล้ามสีขาวและกางเกงยีนส์ เน้นความสะดวกสบาย สวมหมวกสีดำ ซึ่งบ่งบอกถึงยุคสมัยใหม่ ในบางโอกาสดังมีลักษณะกึ่งทางการสังเกตได้จาก การใส่เสื้อกล้ามขาคๆ กางเกงยีนส์ แต่ก็ใส่เสื้อคลุมสีเทาเมื่อไปเทศกาลชิลี

เด็กหนุ่มที่พึ่งย้ายมาอยู่ปักกิ่ง เป็นเด็กอายุเพียง 12 ปี เป็นคนผิวดำ ผอมยาวและหยิกจึงต้องทักเปี่ย มีนิสัยขี้เล่น พุดมาก ชอบอวดเก่งอย่างเช่นตอนที่เก็บลูกปิงปอง เกรจึงไปท้าประลองกับลูกที่เล่นอยู่ ด้วยความที่ลูกเล่นปิงปองเก่ง เกรจึงพ่ายแพ้ในการแข่งขัน นิสัยขี้เกียจสังเกตได้จากเมื่อกลับถึงบ้านกลับเดรมักจะถอดเสื้อแจ็คเก็ตทิ้ง ไม่รู้จักเก็บให้เข้าที่เข้าทาง นิสัยไม่ยอมคน ชอบเอาคินเห็นได้จากตอนที่เริงทำร้ายเดรแล้ววันต่อไปเดรก็สาคน้ำใส่เริง แต่งกายด้วยเสื้อยืดสีฟ้าแขนยาว ใส่กางเกงวอร์ม ใส่รองเท้าผ้าใบสีดำ เพราะเป็นวิถีชีวิตของคนอเมริกัน บางครั้งก็ใส่เสื้อกล้ามเพื่อความสะดวกในการเล่นกังฟู

ภาพที่ 5.10 ลูกฮานและเดร

ที่มา : <https://h2oforyou.files.wordpress.com/2010/10/p2226.jpg>

เนื่องด้วยกระแสโลกาภิวัตน์เข้ามา ทำให้เกิดโรงเรียนสอนกังฟู ที่เปิดสอนแก่ชาวต่างชาติ ซึ่งมีหลายระดับชั้นและมีพื้นที่เป็นลานกว้างๆเพื่อรองรับจำนวนผู้ที่สนใจสมัครเรียน ซึ่งแสดงถึงการเปิดกว้างให้ชาวต่างชาติมาศึกษาวัฒนธรรมจีนได้ เมื่อเข้าไปถึงหน้าโรงเรียนจะเห็นได้ชัดถึงรูปปั้นที่ติดอยู่ด้านหน้าซึ่งเป็นรูปหลวงจีนอ้วนกำลังแสดงกระบวนท่ากังฟูอยู่ ประติมากรรมทั้งสองบานติดตราสัญลักษณ์มังกรทองที่แสดงถึงความ เป็นจีน และด้านบนของประติมากรรมเป็นตะแกรงเหล็กมีรูปคนวัยกลางคนกำลังแสดงท่าทางของกังฟูอยู่ เมื่อเข้าไป

ด้านใน จะเห็นเป็นลานสนามหญ้าครึ่งหนึ่งและลานคอนกรีตครึ่งหนึ่ง เตรียมไว้เพื่อรองรับผู้ที่ต้องการเรียน เป็นจำนวนมาก แวดล้อมไปด้วยต้นไม้และอาคารต่างๆ เมื่อเปิดประตูกระจกเข้าไปดูในห้องโถง ก็จะเป็นเวที สำหรับการฝึกของกังฟูระดับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญได้เรียนและฝึกฝนทักษะความรู้เพิ่มเติมที่นี่หรือว่าจะใช้ สำหรับการประลองการแข่งขันและถูกทาดด้วยสีเขียว มีอัจฉรรยไม้สำหรับผู้ชมแสดงถึงความเก่าแก่ ภายใน ห้องโถงมีการทาภาพผนังสีเหลืองและสีเขียว มีกระสอบทรายสีดำไว้ฝึกเตะต่อยและเขียนด้วยตัวอักษรจีน มี หน้าต่างเป็นกระจก ให้ความรู้ถึงถึงความทันสมัย การต้อนรับผู้คนต่างชาติ

ภาพที่ 5.11 โรงเรียนสอนกังฟู

ที่มา : <http://www3.mampost.com/movie/inter/view/The-Karate-Kid/>

เมื่อเกิดการแข่งขันกังฟู สถานที่ที่ใช้ในการแข่งขันจึงมีความทันสมัยมากขึ้น เป็นคล้ายๆ โรงยิม 2 ชั้น มีอัจฉรรยไม้ให้ผู้ชมนั่ง ผู้แข่งขันจะต้องทำการแข่งขันกันในบริเวณสี่เหลี่ยมที่กำหนดไว้ แต่ห้ามหลุดออกมา จากพื้นที่วงกลมรูปหยินหยางด้านใน เส้า รววจับทาดด้วยสีแดง มีพื้นสีเขียว มีตราสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรจีน แผ่นป้ายที่แสดงคะแนนถูกเปลี่ยนเป็นจอมอนิเตอร์ที่มีรูปภาพผู้เข้าแข่งขันแสดงด้วย

บทที่ 6

บทสรุป

จากการศึกษาความเป็นกังฟูและวิธีการสร้างภาพตัวแทนกังฟูในภาพยนตร์อเมริกาทั้ง 3 เรื่อง ทำให้เห็นถึงพัฒนาการของกังฟูภายใต้บริบททางสังคม และการประกอบสร้างความเป็นกังฟูผ่านตัวละคร วิธีชีวิตบริบททางสังคม สถานที่และช่วงเวลา และวิธีการสร้างภาพตัวแทนผ่านลักษณะนิสัย บุคลิกภาพของตัวละคร เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกาย สถานที่ที่บ่งบอกถึงสังคมในยุคนั้น จึงส่งผลให้เห็นประเด็นทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

วัฒนธรรมสุขภาพของประเทศจีนอย่างเช่นกังฟู มีการเปลี่ยนแปลงตามบริบททางสังคม คือ เมื่อสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง ความหมายของกังฟูก็เปลี่ยนไปด้วย ดังเช่นในช่วงอดีต การออกกำลังกาย คนจีนและกังฟูเคยมีความสัมพันธ์กันในความเป็นกังฟูแบบดั้งเดิม ถูกนำเสนอโดยผู้ชายแก่ๆ อยู่ในป่า หรือหลวงจีนหลังจากปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้ร่างกายไม่ทรุดโทรม เมื่อเข้าสู่ยุคเปลี่ยนผ่าน ความเป็นกังฟูถูกลดบทบาทลง ความเป็นกังฟูจึงถูกนำเสนอโดยการถ่ายทอดสู่ผู้ชายวัยรุ่น และเริ่มมีการเล่นกังฟูในบ้าน และใช้โรงเตี๊ยมหรือร้านอาหารเป็นสถานที่แข่งขัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเล่นคือเล่นจนเป็นอาชีพ เมื่อเข้าสู่ความเป็นกังฟูแบบใหม่สังคมจีนได้รับความสนใจ ด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ จึงมีการเผยแพร่ออกสู่นานาชาติในฐานะกีฬาชนิดหนึ่ง เพื่อให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเห็นถึงวัฒนธรรมจีนว่ามีลักษณะอย่างไร โดยการเปิดโรงเรียนสอนกังฟูให้แก่ผู้คน ทุกเพศ ทุกวัย

ความเป็นจีน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมของประเทศจีน ซึ่งบ่งบอกถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในแต่ละพื้นที่ต่างๆ ซึ่งกังฟูเริ่มพัฒนามาจากในป่า ที่มีแต่คนแก่เล่น และเริ่มถ่ายทอดสู่วัยรุ่นจนเมื่อมีกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้มีการเริ่มเผยแพร่ไปสู่ต่างประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงตำแหน่งแห่งที่ของกังฟู และมีอุตสาหกรรมต่างๆเกี่ยวกับกังฟูอย่างเช่นภาพยนตร์ ผู้คนติดตามดาราที่แสดงกังฟู และวัฒนธรรมการรักและดูแลสุขภาพ ทำให้ผู้คนเริ่มสนใจในกังฟู ทำให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเกี่ยวกับกังฟูมีอำนาจและส่งผลกระทบต่อไปยังผู้คนทั่วโลก เพราะฉะนั้น เมื่อนี้ถึงประเทศจีน ทุกคนล้วนนึกถึงกังฟูซึ่งเป็นหัวใจหลักของวัฒนธรรมจีน

ความเป็นเพศ จากสังคมชายเป็นใหญ่ ทำให้ผู้ชายต้องสวมบทบาทเป็นผู้เล่นกังฟูที่แสดงถึงความเข้มแข็งและแข็งแกร่ง ร่างกายกำยำล่ำสัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอำนาจความเป็นชาย ซึ่งตามความเชื่อของคนจีน ผู้ชายจะต้องมีความขยันและเข้มแข็ง และให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง ถือว่าเพศชายเป็นผู้

สืบทอดของวงศ์ตระกูล เปรียบเสมือนช้างเท้าหน้า และมีสิทธิ์ที่จะมีภรรยาหลายคน แต่ผู้หญิงเป็นได้เพียงแค่ผู้ชมและผู้ที่ยกยอให้กำลังใจ

การนำเสนอภาพตัวแทน เป็นการเลือกภาพโดยรวมออกมานำเสนอผ่านตัวละคร เครื่องแต่งกายและสถานที่ต่างๆ ทำให้เห็นว่ากังฟูเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของภาพยนตร์เท่านั้น และบ่งบอกถึงความสำคัญของวัฒนธรรมจีน ซึ่งสื่อเลือกที่จะผลิตให้เห็นว่า มีการผลิตซ้ำอย่างเช่นป่า บ่งบอกว่ายังล่าหลัง และผู้คนฝั่งตะวันตกมองเอเชียว่ายังล่าหลังอยู่ วัดเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา มีภาพความเก่าอยู่ โรงเตี๊ยมเป็นแหล่งพบปะกันทางสังคมที่เพิ่งเกิดขึ้นมาตามกาลเวลา มีบรรยากาศความคึกคักและเต็มไปด้วยผู้คน บ้านจัดของอย่างระเกะระกะ ไม่เป็นระเบียบ มีลานหลังบ้าน ไร่ปลูกดอกไม้ ตากผ้า บ่งบอกความโบราณ และโรงเรียนที่เกิดจากการเผยแพร่ของกังฟู มีจักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรม เป็นการลงทุนสร้างและเผยแพร่วัฒนธรรม โรงเรียนสร้างบนพื้นที่ที่กว้างใหญ่มาก เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่ไม่จำกัด มีกฎระเบียบ กติกา มารยาท และยังได้บรรจุกังฟูเป็นกีฬาชนิดหนึ่งจนมีการแข่งขันขึ้น มีการข่มขู่ต่อสู้ให้เกรงกลัว มีฝ่ายแพ้ ฝ่ายชนะ เกิดการพนัน ผู้คนหลงใหลในชื่อเสียงและเกียรติยศ และยังมีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นเพศที่ให้ความสำคัญกับเพศชาย ว่าต้องเป็นผู้ชายเท่านั้นที่เล่นกังฟู

จากภาพยนตร์อเมริกาทั้ง 3 เรื่อง ทำให้เห็นว่ากังฟูเป็นภาพตัวแทนของผู้คนที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต สังเกตได้จากเรื่อง “The Forbidden Kingdom” หนึ่งในพีคหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่(2008) ที่แสดงถึงความ เป็นกังฟูแบบดั้งเดิม ฉายให้เห็นตัวละครเซียนกังฟูผู้เสพยาติศูรา ผู้ที่ผิดหวังในชีวิต และหลวงจีนผู้ลี้ภัย ในทุกภารกิจมาครั้งชีวิต เป็นผู้เล่นและถ่ายทอดกังฟู เรื่อง “Bloodsport” ขาเจาะเหล็ก (1988) ที่แสดงถึงความ เป็นกังฟูแบบเปลี่ยนผ่าน ฉายให้เห็นท่านปรมาจารย์ที่สูญเสียลูกชายจากสงครามโลกครั้งที่สอง และต้องการหาผู้สืบทอดวิชากังฟู และเรื่อง “Karate Kids” คาราเต้ คิดส์ (2010) ที่แสดงถึงความ เป็นกังฟูแบบเปลี่ยนใหม่ ฉายให้เห็นลูกฮานผู้ที่สูญเสียลูกและภรรยาจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ทำให้เขาเสียใจมากและอยู่ตัวคนเดียวมาโดยตลอด จึงสามารถสรุปได้ว่ากังฟูเป็นภาพตัวแทนของผู้คนที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

นนทิพัฒน์ ไชยโสดา. (2555). “ คอสมเพลย์และการสร้างอัตลักษณ์ภาพตัวแทนมายาคติผ่านสื่อศิลปะใน

สังคมร่วมสมัย.” งานวิจัยปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิรภัคดี จอมวิญญานต์. (2551). “ กระบวนการในการควบคุมอำนาจและความรู้ของเว็บไซต์มหาวิทยาลัย

เที่ยงคืน ” งานวิจัยปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภาพร เพชรศิริ. (2540). “ ภาพตัวแทนของเมืองไทยในโทรทัศน์ออสเตรเลีย. ” โลกของสื่อ : 23-34

สุรียลักษณ์ วีระใจง. (2551). “ การออกแบบอีโมติคอนสื่ออารมณ์ ความรู้สึกที่มีความเป็นไทย. ” งานวิจัย

ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เจิดฉาน สาธุวงศ์. (2551). “ ภาพตัวแทนมายาคติของดารานในสื่อบันเทิงในสังคมหลังสมัยใหม่. ” งานวิจัย

ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิศน์ ศรีเจริญ. (2551). “ การวิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมของผู้ใช้เว็บไซต์แฟนคลับ : กรณีศึกษา

www.moderdog.biz และ www.buachompoo.com ” งานวิจัยปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อ

ศิลปะและการออกแบบสื่อ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สื่อออนไลน์

1) ภาษาไทย

กาง-แปรง. (2553). **The Karate Kid (2010) : เมื่อชีวิตเราล้มลง เราเลือกที่จะยอมแพ้หรือสู้ต่อ.** เข้าถึงเมื่อ

5 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก [http://www.oknation.net/blog/GRANG-](http://www.oknation.net/blog/GRANG-PRANG/2010/07/03/entry-1)

[PRANG/2010/07/03/entry-1](http://www.oknation.net/blog/GRANG-PRANG/2010/07/03/entry-1)

นี่เจเอฟซี. (2553). **เดอะ คาราเต้ คิด.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้

จาก <https://h2oforyou.wordpress.com/2010/10/04/the-karate-kid/>

พิพิษณ์ สิทธิศักดิ์. (2554). **สมัยอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในสหรัฐฯ๑.** เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้

จาก <https://filmv.wordpress.com/unit-1/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%>

ฟิลลิป-นอยซ์. (2554). **ฟิลลิป นอยซ์ กำกับ Bloodsport ฉบับรีเมค.** เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้

จาก <http://jedyuth.com/tag/phillip-noyce/A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4>

มิ่งคัลท์. (2551). **Bloodsport – ขาเจาะเหล็ก (1988, Newt Arnold).** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้

จาก <https://mihkult.wordpress.com/2008/09/26/bloodsport-1988-newt-arnold/>

วิกิวอนด์. (2551). **หนึ่งพัดหนึ่ง ใหญ่ต่อใหญ่.** เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.wikiwand.com/th/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B6%E0%B9%88%E0%B>

สนุกออนไลน์ จำกัด. (2551). **หนัง The Forbidden Kingdom.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้

จาก <http://movie.sanook.com/20899-%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87->

The-Forbidden-Kingdom.html

สมยศ เออาร์. (2551). 50 หนังกังฟูยอดเยี่ยมตลอดกาล. เข้าถึงเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<https://mihk2002.wordpress.com/2008/07/02/50-best-kung-fu-films-ever/>

เอ็มเอ็มเอ็ม ดิจิตอล แอสเซท. (2555). หนัง **Kung fu panda (2008)**. เข้าถึงเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2558.

เข้าถึงได้จาก http://www.nangdee.com/title/?movie_id=1458

2) ภาษาต่างประเทศ

Baidu . (2015). **Kung Fu**. Accessed November 27. Available from

<http://baike.baidu.com/link?url=D5o9IxuVAmztaiPfsRPcBehTXPR12BHI9K7X5rT0t6q44hd0a6>

aj1O97d7LgsMUqdxTOCG4m7zYZxYTsuIvVq8QvnWZKrFXR21OHoX7XLUqe3EDUY8-

Wikimedia project. (2016). **Bloodsport (film)**. Accessed February 8. Available from

[https://en.wikipedia.org/wiki/Bloodsport_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Bloodsport_(film))

Wikimedia project. (2016). **The Karate Kid (2010film)**. Accessed February 8. Available from

[https://en.wikipedia.org/wiki/The_Karate_Kid_\(2010_film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Karate_Kid_(2010_film))

Wikipedia the free encyclopedia. (2015). **Shanghai Noon**. Accessed November 3. Available from

https://en.wikipedia.org/wiki/Shanghai_Noon

ประวัติการศึกษา

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวกัญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล
วัน/เดือน/ปีเกิด	15 ตุลาคม 2536
ที่อยู่	13 (36/7) ซอยรามคำแหง 58/3 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2555	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจาก โรงเรียนนวมินทราชินู ทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2559	ศึกษาระดับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเอเชียศึกษา โทภาษาจีนจาก มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า นางสาวกัญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล
 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกเอเชียศึกษา โทภาษาจีน
 ชื่อสารนิพนธ์ ความเป็นกั๋งฟูในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อเมริกา
 ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์นาคยา อยู่คง
 ที่อยู่ติดต่อได้หลังสำเร็จการศึกษา 13 (36/7) ซอยรามคำแหง 58/3 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก

เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

หมายเลขโทรศัพท์ 08-5146-8216

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันนี้เป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์มาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน

.....

(กัญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล)

ลงนามผู้รับโอน

.....

()

วันที่ 20 พฤษภาคม 2559

